

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ

Ο ΤΑΡΖΑΝ

ΣΤΕΛΝΕΙ ΣΗΜΑ ΚΙΝΔΥΝΟΥ

**Ο ΚΑΠΕΤΑΝ
ΚΟΥΝΤΑΛΙΑΝΟΣ
ΣΕ ΜΙΑ ΕΠΙΚΙΝ-
ΔΥΝΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ
ΑΥΤΟΤΕΛΗΣ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ**

**ΑΡ.
15**

**Στὸ προσεχὲς τεύχος
ποὺ θὰ κυκλοφορήσῃ
τὴν προσεχῇ ΤΡΙΤΗ**

θὰ διαβάσετε

Ο ΤΑΡΖΑΝ

ΚΑΙ ΟΙ ΒΡΥΚΟΛΑΚΕΣ

● ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ

Η ΟΣΦΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΚΥΛΟΥ

Ὁ σκύλος καθὼς ξέρωμε ἔχει καταπληκτικὴ δοσφρησι ἀλλὰ καὶ ἐξυπνάδου. Ἰδοὺ κ' ἓνα δύσκολο πείραμα.

Ἐπ' αὐτὸν ἓνα δίσκου ἀνοιξαν 4 τρύπες κ' ἔβαψαν τὴν κάθε μιὰ μὲ διαφορετικὸ χρῶμα. Στὴν κόκκινὴ ἐτοποθέτησαν ἓνα κομμάτι κρέας, τὸ ὁποῖον ὁ σκύλος ἐμύρισε ἀλλὰ δὲν ἔφαγε. Ἀμέσως τοῦ παρυσίασαν ἓνα ἄλλο δίσκο

μὲ τίς ἴδιες τρύπες καὶ χρώματα καὶ ἀμέσως ὁ σκύλος ἔτρεξε κ' ἔβαλε τὸ ρύγχος του στὴν κόκκινη τρύπα γιὰ νὰ βρῇ τὸ κρέας.

Ἐπίσης εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁ σκύλλος μὲ τὴ δυνατὴ του δοσφρησι μπορεῖ νὰ ξεχωρίσῃ τὸν ἀφεντικό του ἀνάμεσα σὲ πολλὸν κόσμον.

Τὸ ἄλλογο εἶναι ἓνα πολὺ εὐγενικὸ ζῶο ποὺ ξέρεي νὰ εὐγνωμονῇ καὶ νὰ ὑποτάσσεται. Ὅταν ὁ καβαλάρης πέσει ἀπ' αὐτὸ ποτὲ δὲν τὸ πατεῖ ἀλλὰ κι' οὔτε ἐξακολουθεῖ νὰ τρέχῃ. Πηγαίνει κοντὰ του καὶ προσπαθεῖ νὰ τὸν βοηθήσῃ νὰ σηκωθῇ σπρώχνοντάς τον μὲ τὴ μούρη του.

Ἐπίσης πολλὰς φορὰς τὸ ἄλλογο ἔσωσε τὸν ἀφέντη του ἀπὸ κίνδυνον σοβερὸ ποὺ ἀπειλοῦσε τὴ ζωὴ του.

Σ' ἓνα ἐξοχικὸ κτῆμα τοῦ Τέξας ἓνα βράδυ μῆκαν κακοποιοὶ καὶ ζωοκλέπτει. Τὸ ἄλλογο τοῦ ἰδιοκτῆτου μόλις εἶδε τοὺς ξένους ἄρχισε νὰ χρεμετίζῃ καὶ νὰ τοὺς κλωτσᾷ καὶ νὰ τοὺς δαγκώνῃ. Οἱ κακοποιοὶ ἔντρομοι τῷ βάλαν στὰ πόδια κι' ἔφυγαν. Στὴ σκηνὴ αὐτὴ παρευρέθη αὐτόπτης μάρτυς ἓνας ὑπηρέτης ποὺ κοιμόταν στοὺς σταύλους καὶ μόλις εἶδε τοὺς κακοποιοὺς κρύφτηκε γιὰ νὰ μὴ τὸν σκοτώσουν.

**ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ
ΣΤΗ
ΖΟΥΓΚΛΑ**

ΓΕΡΑΝΙΟΥ 45 — ΑΘΗΝΑΙ

**ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
— ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΥΛΗΣ —**

ΕΤΟΣ Α' — Ἀριθ. 15

6 Φεβρουαρίου 1951

Διευθυντής: Δ. ΠΕΡΑΝΤΖΑΚΗΣ

Ἐπὶ τῆς ὑλῆς: Μ. ΠΡΙΟΝΙΣΤΗΣ

Τιμὴ τεύχους δρχ. 2.000

**Ἐξῆ ἀπὸ τοὺς ἐπιτυχόντας εἰς τοὺς
διαγωνισμοὺς μας Ἀθηναῖοι**

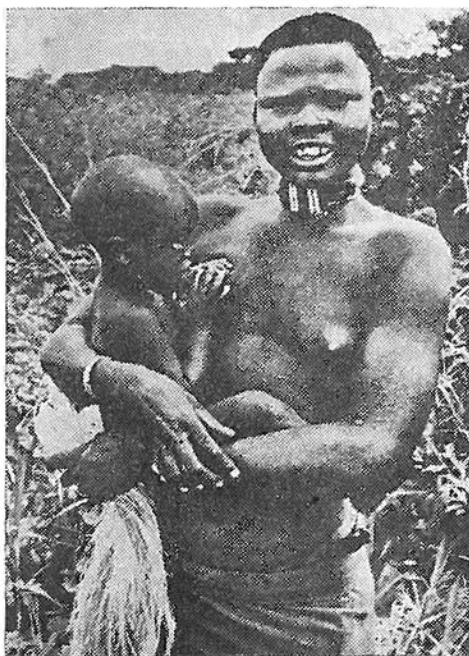

Ὁ πρῶτος ἀριστερὰ εἶναι ὁ Νικόλος Συκᾶς, Ἐσπεριδῶν 22, Π. Φάληρον. Ἀπὸ κάτω του ἀριστερὰ εἶναι ἡ μαθήτρια Μαρία Τσούμα, Θράκης 38, Πειραιεύς. Στὴ μέση ἔπάνω ὁ Ἰωάννης Παπαγιαννόπουλος, Φαλαίσιας 7, (Βοτανικὸς) Ἀθηνῶν. Στὴ μέση κάτω εἶναι ὁ τυχερὸς ποὺ κέρδισε τὸ ραδιόφωνο Γεώργιος Λεβίδης, Ἀρτεμισίου 130, Πειραιεύς. Ἀπάνω δεξιὰ εἶναι ὁ Ἀθανάσιος Βαρβάτης, Ζηνοδότου 15, Ἀθῆναι. Καὶ κάτω δεξιὰ ὁ Ι. Μαυρογιάννης ποὺ κέρδισε τὸ ἕνα εἰσιτήριο τοῦ «ΣΤΑΡ» καὶ τὸ εἰσιτήριο τοῦ «ΣΙΝΕΑΚ».

Στὸ προσεχὲς θὰ δημοσιεύσωμε τίς φωτογραφίες καὶ τῶν ἄλλων.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΗΣ ΟΥΓΚΑΝΤΑ

Ἡ Ουγκάντα εὐρίσκεται ἀκριβῶς στὸν Ἰσημερινὸ καὶ ἀκριβῶς στὴν περιφέρεια τῆς λίμνης Βικτώρια ἀπ' ὅπου ξεκι-

νᾶ ὁ Νεῖλος ποταμὸς ὁ ὁποῖος διέρχεται διὰ τοῦ Σουδάν καὶ καταλήγει στὴν Αἴγυπτο.

Ὁ Νεῖλος ὅμως ἔχει δύο παραποτάμους τὸν Μπλε Νεῖλο καὶ τὸν λευκὸ Νεῖλο.

Ἡ γυναῖκα ποὺ παρουσιάζεται στὴ διπλανή εἰκόνα εἶναι μιὰ μητέρα ποὺ θηλάζει τὸ παιδί της καὶ ἀνήκει στίς ἡμέρες φυλὲς τῶν μαύρων. Κατάγεται ἀπὸ τὸ χωριὸ Μάντι. Οἱ γυναῖκες τῆς

Ουγκάντα στολίζουν τὸ γυμνὸ κορμὶ τους μὲ σημάδια διάφορα τὰ ὁποῖα γίνονται μὲ τραυματισμοὺς ἀπὸ βελόνες ἢ μαχαίρι.

Ὅπως βλέπετε ὁ μικρὸς διασκεδάει τρώγοντας τὸ ἄφθονο γάλα τῆς μαμᾶς του.

Ο ΚΑΠΕΤΑΝ ΚΟΥΤΑΛΙΑΝΟΣ

ΣΕ ΜΙΑ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΖΑΜΠΛΑΚΑ υπάρχει ένας πολύ καλός δημόσιος αυτοκινητιστικός δρόμος, ο οποίος περνά από το Φέζ, προχωρεί προς το Όραν φθάνει στο Άλγέριον και καταλήγει στην Τύνιδα. Ο δρόμος αυτός περνά κάτω από το υψηλότερο βουνό Άτλας, το οποίο έχει ύψος 4510 μέτρα. Πέρα όμως από το βουνό αυτό προς Νότον απλώνεται η Έρημος Ίγκιντι.

Από παλαιά εποχή όλη αυτή η περιοχή ήταν γεμάτη από ληστές, οι οποίοι ελήστευαν τα καραβάνια.

Οι λεγεωνάριοι του Μαρόκου είχαν ξεκαθαρίσει όσο μπορούσαν την περιοχή από τους κακοποιούς, αλλά οι σπηλιές και τα κρυσφήγετα του βουνού Άτλας επρόσφεραν πάντοτε το άσυλό τους εις τους κακοποιούς εκείνους που τους αναζητούσε ο Νόμος, γιατί ασφαλώς κάποιο έγκλημα θα είχαν διαπράξει.

Απ' αυτόν το δημόσιον αυτοκινητόδρομο περνούσαν με ταχύτητα 80 και άλλοτε 100 χιλιομέτρων την ώρα, μια νύχτα κατασκοτεινή ο Καπετάν Κουταλιανός με το Γιάννη Νταφώτη, έπειτα από την τραγική νύχτα που είχαν στην Καζαμπλάκα.

— Άκουσε, Καπετάνιε, του είπε ο Γιάννης Νταφώτης, σφίγγοντας το τιμόνι ανάμεσα στα δύο του χέρια,

καθὼς ὠδηγοῦσε τὸ αὐτοκίνητο. Ὑπηρετῶ στήν Ἀγγλικὴ ὑπηρεσία κατασκοπείας, τὴν Ἰντέλιτζανς Σέρβις. Μὲ εἶχαν στείλει στήν Καζαμπλάνκα νὰ κάνω ἐκεῖνο ποῦ ἔκανες ἐσύ. Ἀνακατεῦθηκες δίχως νὰ ξέρης οὔτε τί κάνεις, οὔτε ποῖόν ὑπηρετεῖς. Καθάρισε τρία καθάρματα τῆς Γκεστάπο, τρεῖς Γάλλους προδότες. Αὐτὸ θὰ τὸ ἀναφέρω στὸν Ἀρχηγό. Ἀνθρώποι, ὅμως, εἴμαστε καὶ δὲν ξέρομε τί μᾶς περιμένει ὡς τὸ τέρμα, κ' ἔχομε νὰ κάνωμε μὲ πολὺ ἐπικίνδυνους ἐχθρούς. Πρόσεξε αὐτὸ ποῦ θὰ σοῦ πῶ: στὴ δεξιὰ μου τσέπη ἔχω ἓνα πορτοφόλλι. Ἄν ποτὲ μοῦ συμβῇ τίποτα κι' εἴμαστε μαζὺ μὴν τ' ἀφήσης. Νὰ τὸ πάρης καὶ νὰ ἐξαφανιστῇς. Θὰ πᾶς στήν Ταγγέρη. Μὴ σὲ νοιάσει τί θ' ἀπογίνω ἐγώ . . .

Δὲν εἶχε τελειώσει τὴν κουβέντα τοῦ ὁ Νταφώτης κι' ἀκουστικὴ ἓνας τρομαχτικὸς κρότος. Τ' αὐτοκίνητο ἀνατινάχθηκε τρία μέτρα πέρα ἀπὸ τὸ δρόμο κ' ἐκύλησε σὰν μπάλλα δυὸ τρεῖς φορές.

Ὁ Καπετὰν Κουταλιανὸς ποῦ μέσα στ' αὐτιά τοῦ ἀντηχοῦσαν ἀκόμα τὰ λόγια τοῦ Νταφώτη, βρέθηκε ἀναποδογυρισμένος πάνω στὸ Γιάννη. Ἄκουσε κᾶτι μακρυνὸς πυροβολισμούς. Κούνησε τὸν Γιάννη. Αὐτὸς δὲν τοῦ μιλοῦσε, κᾶτι θᾶξε πάθει. Ἐχωσε τὸ χέρι τοῦ στὴ δεξιὰ τσέπη, ἀφήρεσε τὸ πορτοφόλλι καὶ κυλιστὸς βγῆκε ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο καὶ χάθηκε μέσα στὸ σκοτάδι. Σὲ ἀπόστασι εἴκοσι μέτρων ἔκατσε κάτω σὲ κᾶτι θάμνους. Κρύφτηκε ἐκεῖ μέσα, ἄκουσε πάλι κᾶτι πυροβολισμούς. Εἶδε ἀνθρώπους νὰ πλησιάζουν τὸ αὐτοκίνητο καὶ νὰ ψάχνουν. Τοὺς εἶδε νὰ ξαναφεύγουν πρὸς τὸ βουνό. Ἀνάπνευσε. Ἄραγε νὰ ἦταν δυστύχημα ἢ τοὺς εἶχαν τοποθετήσι νάρκη στὸ δρόμο. Αὐτὸ δὲν τοῦ ἦταν καιρὸς νὰ τὸ συζητήσῃ. Ἄρχισε νὰ περπατᾷ πρὸς τὴν κατεύθυνσι ποῦ εἶχε τὸ αὐτοκίνητο κ' ἔπειτα ἀπὸ μιὰ ὥρα δρόμο εἶδε κᾶτι φῶτα μακριὰ νὰ τρεμουλιάζουν.

Τί ἦταν ἐκεῖ; δὲν τὸ ἤξερε. Μιὰ στενοχώρια τοῦ ἐπνίγε τὴν ψυχὴ, ὅσο συλλογιζόταν πῶς ἄφησε τὸ Γιάννη ἐκεῖ κάτω στὸ ἀναποδογυρισμένο αὐτοκίνητο.

Ἐτάχυνε τὸ βῆμα τοῦ. Κ' ἔπειτα ἀπὸ δυὸ ὥρες ἔμπαινε σὲ μιὰ μικρὴ πολιτεία φωτισμένη. Ποῦ βρισκόταν;

Δὲν τὸ ἤξερε. Μπῆκε σ' ἓνα καφενεῖο, διέταξε ἓνα κονιάκ καὶ κύτταξε τοὺς λιγοστοὺς πελάτες. Μιὰ ἐφημερίδα γαλλικὴ βρισκόταν ἐπάνω στὸ τραπέζι. Τὴν πῆρε κ' ἔκανε πὼς διαβάζει. Στὴν πραγματικότητα ἤθελε νὰ δῇ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως. Διάβασε, λοιπόν, Φέζ. Τὸ Φέζ ἀπὸ τὴν Ταγγέρη ἀπείχε δυὸ ὥρες. Θὰ ἔπρεπε ὅμως νὰ ξημερώσῃ γιὰ νὰ βρῇ τὸ μέσον νὰ φύγῃ. Εὐτυχῶς ποὺ τὸ καφενεῖο διανυκτέρειε.

Ἦπιε πέντε κονιάκ ὥς ποὺ νὰ ξημερώσῃ καὶ διάβασε ὅλη τὴν ἐφημερίδα. Μὲ ἀνακούφισι ἀντίκρουσε τὸ φῶς τῆς ἡμέρας καὶ βγῆκε στοὺς δρόμους.

Μὲ σουφρωμένα τὰ φρύδια ἀπὸ τὴν ἀγρύπνια προσπάθησε νὰ κατατοπισθῇ.

Ἐφθασε σὲ μιὰ πλατεῖα. Εἶδε αὐτοκίνητα ταξὶ καὶ λεωφορεῖα. Σ' ἓνα ἀπὸ τὰ λεωφορεῖα διάβασε τὴ λέξι ΤΑΓΓΕΡΗ. Ἀνέβηκε καὶ κάθησε, προσπάθησε νὰ μὴν τὸν πάρῃ ὁ ὕπνος. Τὸ λεωφορεῖο ξεκίνησε σὲ μιὰ ὥρα καὶ σὲ δυὸ ὥρες τὸν κατέβασε στὴν Ταγγέρη.

Ὑπῆρχε μεγάλη κίνησι στὴν Ταγγέρη, λόγῳ τοῦ πολέμου. Ἡ πόλις ἦταν διεθνῆς κ' ὁ καθένας κατέφευγε σ' αὐτὴν σὰν σὲ οὐδέτερο ἔδαφος. Μπῆκε σ' ἓνα ξενοδοχεῖον πλύθηκε, χτενίστηκε καὶ κλείνοντας τὴν πόρτα ἔβγαλε τὸ πορτοφόλλι τοῦ Νταφώτη. Ἐψαξε τὰ χαρτιά του.

Ἦταν διάφορα γράμματα, ποὺ δὲν καταλάβαινε τὸ περιεχόμενό τους. Πῆγε νὰ τ' ἀφήσῃ ἀπογοητευμένος ὅταν τὰ δάχτυλά του ψάχνοντας στὸ βάθος συνάντησαν κἄτι τὸ μετάλλينو. Τᾶβγαλε. Ὑπῆρχε ἐκεῖ χαραγμένο ἓνα X351. Οὔτε μ' αὐτὸ δὲν φωτίστηκε. Ἐκεῖ ὅμως ποὺ διάβαζε ἓνα ἀπὸ τὰ γράμματα κάποιο χαρτί ξέφυγε. Ἐσκυψε ὅπιασε καὶ διάβασε: Ὁδὸς Μαδρίτης 25. Σηκώθηκε ἀμέσως. Βγῆκε ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖο καὶ ρώτησε ποῦναι ἡ ὁδὸς Μαδρίτης. Τοῦ τὴν ἔδειξαν. Ἦταν ἓνας ὠραίος, φαρδύς, ἐμπορικὸς δρόμος. Στὸν ἀριθμὸν 25 ἦταν ἓνα βιβλιοπωλεῖο. Μπῆκε, ζήτησε τὸν κατάλογο τῶν βιβλίων νὰ διαλέξῃ καὶ κάθησε σ' ἓνα τραπέζακι. Τὸν κατάλογο τοῦ τὸν ἔφερε ἓνας γεροντάκος. Ὁ Κουταλιανὸς ἔκανε πὼς δὲν κατάλαβε καὶ μ' ἓνα μολυβάκι ἔγραψε ἀφηρημένα δῆθεν πάνω στὸ χαρτί τοῦ τραπεζιοῦ τὸν ἀριθμὸ X351.

‘Ο γεροντάκος τούρριξε μιὰ ματιὰ κ’ ἔπειτα ἐξηφανίσθη πίσω ἀπὸ μιὰ κουρτίνα. ‘Ο Κουταλιανὸς εἶχε τὸ νοῦ του, κ’ εἶδε τὴν κουρτίνα νὰ κουνιέται καὶ κάποιο πρό-

‘Ο Καπετὰν Κουταλιανὸς βγῆκε στεὺς δρόμους τοῦ Φῆς καὶ μὲ σουφρωμένα τὰ φρύδια ἀπὸ τὴν ἀγρύπνια προσπάθησε νὰ κατατοπισθῇ

σωπο ἄλλο νὰ τὸν παρακολουθῇ. Σὲ λίγο βγῆκε μιὰ κοπέλλα καὶ τὸν ἐρώτησε :

— Διαλέξατε ;

‘Εκεῖνος συνέχισε νὰ γράφῃ πάνω στὸ χαρτί, Χ351.

— Περάστε ἀπὸ μέσα στὴ Βιβλιοθήκη νὰ διαλέξετε.

‘Ο Κιπετὰν Κουταλιανὸς σηκώθηκε καὶ ἀκολούθησε τὴ νέα. ‘Όταν βρέθηκε στὴ μέση ἑνὸς ἐσωτερικοῦ δωματίου εἶδε τρία πιστόλια νὰ τὸν σημαδεύουν. ‘Εκεῖνος ἀτάραχος κάθησε μπρὸς σ’ ἓνα τραπέζι καὶ ἄρχισε ν’ ἀδειάζῃ τὶς τσέπες του. ‘Απὸ τὴ ματιὰ πού ἔρριξε στὰ πρόσωπα πού κρατοῦσαν τὰ πιστόλια κατάλαβε ἀμέσως ὅτι εἶχε νὰ κάνῃ μὲ φίλους.

— ‘Αφήστε τὰ πιστόλια κ’ ἐλάτε κοντὰ μου τοὺς εἶπε.

‘Εκεῖνοι εἶδαν τὰ χαρτιά πού ἄδειασε πάνω στὸ τραπέζι καὶ τὸν ἐρώτησαν :

— Ποῦ εἶναι ὁ Χ351 ;

— Κάπου ἐκεῖ στοῦ δρόμο, κάτω ἀπὸ ἓνα αὐτοκίνητο. Ἔλαβα ὁδηγίες του νὰ ρθῶ στὴν Ταγγέρη, νὰ βρῶ τὸν Ἀρχηγὸ καὶ νὰ παραδώσω τὰ χαρτιά του. Σὰς παραδίδω καὶ τὰ χαρτιά πὺν πῆρα ἀπὸ τοὺς ἄλλους τρεῖς κι' ἀπὸ τὸν Ἰμπν Νταούτ.

Καὶ τοὺς διηγήθηκε τὴν τραγικὴ περιπέτειά του στὴν Καζαμπλάκα. Τὰ μάτια του ὅμως ἐκλείναν ἀπὸ τὸν ὕπνο καὶ τὴν κούρασι καὶ σὲ μιὰ στιγμὴ ὅταν τᾶνοιξε καλὰ εἶδε πὺς εἶχε μείνει μόνος μ' ἓναν ἀπὸ τοὺς τρεῖς ὁ ὁποῖος διάβαζε τὰ χαρτιά.

— Ἦθελα ἓνα κονιάκ, μουρμούρισε.

Τοῦφεραν ἓνα κονιάκ, κι' ὁ ἄνθρωπος πὺν καθόταν πλάϊ του τοῦ ψιθύρισε :

— Θέλεις νὰ ἐργασθῆς μαζί μας ;

— Θέλω πρῶτ' ἀπ' ὅλα νὰ ξεκουρασθῶ μιὰ ὥρα, κ' ἔπειτα συζητᾶμε.

— Δὲν ὑπάρχει καιρὸς γιὰ ξεκούρασμα, οὔτε γιὰ συζήτησι. Τὸ πρᾶγμα ἐπείγει. Εἶσαι ξένος, ἄγνωστος καὶ δὲν σὲ ξέρει κανεὶς ἐδῶ. Θὰ περάσης ἀπαρατήρητος.

— Ἄν νομίζετε ὅτι ἐπείγει, λέγετε, γρήγορα.

Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἐπλησίασε πολὺ κοντά του, τοῦ ἔδωσε ἓνα πιστόλι καὶ τοῦ ψιθύρισε ὠρismένες ὁδηγίες.

— Ἡ ἀποστολὴ πὺν σοῦ ἀναθέτομε εἶναι πολὺ ἐπικίνδυνη, δέχεσαι ; Πρέπει νὰ τελειώσῃ μέσα σὲ μιὰ ὥρα. Δὲν θὰ πάρῃς τίποτ' ἄλλο μαζί σου, οὔτε ταυτότητα, οὔτε χαρτιά, ἐκτὸς ἀπ' αὐτὸ τὸ πιστόλι.

— Δέχομαι, ἀπάντησε ὁ Καπετὰν Κουταλιανὸς καὶ σηκώθηκε, πίνοντας ἄλλο ἓνα κονιάκ.

Σὲ δέκα λεπτά κι' ὅλας ὁ Καπετὰν Κουταλιανὸς βρισκόταν ἔξω ἀπὸ τὴν πόλι κοντὰ στὰ τελευταῖα σπίτια. Καθὼς ἐγύριζε ἓνα στενὸ διέκρινε ἓναν Ἀράπη πὺν προχωροῦσε σὰν ὕπνωτισμένος μ' ἓνα μαχαίρι στοῦ χέρι. Τὸν ἀκολούθησε. Τὸν εἶδε νὰ μπαίνει στοῦ ἴδιο σπίτι πὺν πήγαινε κι' αὐτὸς, σύμφωνα μὲ τις ὁδηγίες πὺν εἶχε λάβει. Τὸν πρόφτασε καθῶς πήδοῦσε σὲ μιὰ μάντρα, τοῦ στραμπούλησε τὸ χέρι καὶ μὲ μιὰ γροθιά τίναξε τὸν Ἀράπη πέντε μέτρα μακρὺ ἀναίσθητο κάτω ἀπὸ ἓνα δέντρο.

Μάζεψε τὸ μαχαίρι καὶ τῶχωσε στὴν τσέπη του. Ἐπειτα μπήκε στὸ σπίτι.

Στὶς μύτες τῶν ποδιῶν του γιὰ νὰ μὴ τρίξη τὸ πάτωμα προχωροῦσε ἀπὸ δωμάτιο σὲ δωμάτιο. Μπροστά του βρισκόταν μιὰ πόρτα κλειστή, τὴν ἄνοιξε προσεκτικά.

Πάνω σ' ἓνα κρεβάτι βρισκόταν ἓνας ἄνθρωπος. Ὁ Κουταλιανὸς ἐπλησίασε. Τὸν κύτταξε στὰ μάτια καὶ εἶπε :

— "Ἀν βγάλῃς μιὰ κραυγὴ σὲ σκοτώνω. "Ἀν θέλῃς νὰ σωθῇς θὰ μοῦ πῆς ποὺ βρίσκεται ὁ Φρίτς.

Ὁ Κουταλιανὸς εἶδε ἓναν Ἀράπη ποὺ προχωροῦσε σὰν ὑπνωτισμένος μ' ἓνα μαχαίρι στὸ χέρι.

Ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἦταν στὸ κρεβάτι κύτταξε τὸν Κουταλιανὸ μὲ κάποια περιέργεια. Δὲν τὸν ἤξερε. Ὁ Κουταλιανὸς συνέχισε :

— Εἶσαι ἓνας προδότης... θὰ ἔπρεπε νὰ σὲ σκοτώσω. Δὲν θὰ σὲ σκοτώσω ἂν μοῦ πῆς ποὺ εἶναι ὁ Φρίτς. Λέγε, μὴ χασομερᾷς. Φοβᾶσαι τὸ Φρίτς ; Ἐχεις δίκιο, πρὸ ὀλίγου σοῦστελνε ἓναν Ἀράπη μ' αὐτὸ τὸ μαχαίρι ἐδῶ νὰ σὲ ξεκάνῃ.

Ὁ ἄνθρωπος τὸν κύτταξε ἀμίλητος.

— Δὲν μὲ πιστεύεις ; Δὲν εἶσαι σὺ ὁ X 404 ;

‘Ο ἄνθρωπος ἀναταράχτηκε.

— “Εγίνες προδότης γιὰ 50 λίρες. Λέγε μου, λοιπόν, νὰ ἐξιλεωθῇς.

‘Ο Κουταλιανὸς ἔσκυψε κοντά του καὶ ὁ ἄνθρωπος κᾶτι τοῦ μούρμουρισε στ’ αὐτί.

— Καλά. Φεύγω κι’ ἂν δὲν μοῦχης πεῖ ψέμματα θὰ γυρίσω νὰ σὲ πάρω. Θὰ ξαναγίνης ὁ X 404. ‘Ακοῦς ;

‘Ο Καπετὰν Κουταλιανὸς εἶχε βγεῖ ἀπὸ τὴν πόρτα τοῦ δωματίου καὶ πῆ γαينه νὰ κατεβῇ τὰ τρία σκαλοπάτια τοῦ σπιτιοῦ ὅταν εἶδε νὰ προσβάλη μπροστά του ἕνα ἀξιωματικὸς τοῦ Γερμανικοῦ Ναυτικοῦ.

Μὲ μιὰ ἀστραπιαία ταχύτητα ἔβγαλε τὸ πιστόλι ἀπὸ τὴν τσέπη του καὶ κυττάζοντας μὲ προ-

σοχή τὸ Γερμανὸν ἀξιωματικὸν σιὰ μάτια τοῦ εἶπε :

— Εἶσαι ὁ Φρίτς. Παράδωσέ μου ἀμέσως τὸ σφραγισμένο φάκελλο πὺν ἔχεις στὴν τσέπη σου.

‘Ο Γερμανὸς τὸν κύτταξε σὰν νὰ συλλογιζόταν κανένα τρόπο νὰ γλυτώσῃ ἀπ’ αὐτὸν τὸν ἀνεπιθύμητο μπελᾶ.

— Θὰ σὲ σκοτώσω, εἶπε ὁ Καπετὰν Κουταλιανός, καὶ μᾶκρυνε τὸ χέρι του ἑτοιμὸς νὰ πυροβολήσῃ.

— Κι’ ἂν σοῦ δώσω τὸ φάκελλο τί θὰ κερδίσῃς ; ‘Εκατὸ λίρες ; Σοῦ δίνω διακόσιες.

Τέτοια προσβολὴ δὲν τὴν δεχόταν ὁ Καπετὰν Κουταλιανός. Μὲ μιὰ κλωτσιά, κρατώντας πάντοτε τὸ πιστόλι, τὸν χτύπησε στὴν κοιλία καὶ τὸν ἔρριξε πάνω στὸν τοῖχο.

Εἶσαι ἕνας προδότης τοῦ εἶπε
ὁ Καπετὰν Κουταλιανός

Τὴ στιγμὴ ὅμως ἐκείνη ἔνοιωσε ἓνα χτύπημα στὸ κεφάλι. Δὲν γύρισε νὰ δῇ ποίος ἦταν, κατάλαβε πῶς θὰ ἦταν ὁ ἄνθρωπος ποὺ βρισκόταν στὸ κρεβάτι ὁ προδότης ποὺ σηκώθηκε νὰ ὑπερασπίσῃ τὸ Γερμανό.

Ὁρμησε τότε πάνω στὸν ἀξιοματικὸ καὶ χωρὶς νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸ πιστόλι τοῦ κατάφερε μὲ τ' ἀριστερὸ χέρι δυὸ ἀπανωτὲς στὸ κεφάλι. Ὁ Γερμανὸς ἐπωφελήθη καὶ κρεμάσθηκε στὸ χέρι τοῦ ποὺ κρατοῦσε τὸ πιστόλι. Τὴν ἴδια στιγμὴ βγήκε καὶ ὁ ἄλλος ἀπ' τὸ σπῆτι καὶ ἔπεσε πάνω στὸν Κουταλιανό. Τοῦ δάγκωσε τὸ χέρι ποὺ κρατοῦσε τὸ πιστόλι.

—Καθάρματα, φώναξε, νομίζετε πῶς ἓνας Ἕλληνας ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ πιστόλι ;

Καὶ πέταξε τὸ πιστόλι μακριά. Ἐπειτα πιάνοντας τὸν ἓνα μὲ τὸ ἓνα χέρι καὶ τὸν ἄλλο μὲ τὸ ἄλλο χέρι τοὺς στριφογύρισε μὲ τέτοια ὁρμὴ καὶ δύναμι ποὶ τὰ κορμιά τους κίλησαν καὶ χτύπησαν πέρα σ' ἓνα τοῖχο.

— Τὸ φάκελλο γρήγορα !

Ὁ Γερμανὸς εἶχε χτυπήσει στὸ κεφάλι ἀλλὰ ὑπερασπιζόταν τὸν ἑαυτό του μὲ πείσμα. Ἔτσι οὐ μιά στιγμὴ τράβηξε ἓνα μαχαίρι ἀπὸ τὴ μέσα τσέπη του καὶ τὸ πέταξε μὲ ὁρμὴ πάνω στὸν Κουταλιανό. Ἐκεῖνος ἔσκυψε γρήγορα καὶ τὸ μαχαίρι ἔπεσε μὲ ὁρμὴ καὶ σφηνώθηκε στὴν κορδιά τοῦ ἄλλου. Ὁ Γερμανὸς εἶχε λυσσάξει. Τινάχθηκε κι' ἔπεσε μὲ τὸ κεφάλι πάνω στὸν Κουταλιανό.

—Εἶσαι μικρὸς ἀκόμη φλάν φλουῦχτεν νὰ τὰ βάλῃς μ' ἓναν Κρητικὸ, θὰ σοῦ πρήξω τὸ τομάρι στὸ ξύλο. Γρήγορα δώσε τὸ φάκελλο.

Τοῦ εἶχε μαγκώσει τὸ κεφάλι κάτω ἀπὸ τὴ μασχάλη, τὸν ἔσφιγγε δυνατά. Τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια τοῦ Γερμανοῦ ταραζόντουσαν κ' ἔδινε γροθιὲς στὸν Κουταλιανό, Ὁ Κουταλιανὸς μὲ τᾶλλο χέρι τοῦ ἄδειασε τὴν τσέπη τοῦ πήρε τὸ πορτοφόλι κι' ἓνα φάκελλο σφραγισμένο. Τότε ὁ Γερμανὸς οἶχτηκε μὲ ὅλη τὴ δύναμί του πάνω στὸν Κουταλιανὸ σὲ μιὰ στιγμὴ ποὺ τοῦ ζέφυγε. Εἶχε ὅμως πάρει τέτοια φόρα ποὺ ἔπεσε σὰν σιραβὸς πάνω στὸν τοῖχο μὲ τὸ κεφάλι, γιατί ὁ Κουταλιανὸς εἶχε παραμερίσῃ. Ντάν ! ἀκούστηκε ὁ κρότος τοῦ κεφαλιοῦ κι' ὁ Γερμανὸς ἔπεσε

ἀναίσθητος νεκρός με τὰ αἵματα πὺν πλυμύρισαν τὸ πρόσωπό του χάμω στὸ ἔδαφος.

—Πάει κι' αὐτός.

Τότε ὁ Κουταλιανὸς τοῦ ἄδειασε ὅλες τὶς τσέπες. "Αδειασε καὶ τοῦ ἄλλου τὶς τσέπες. "Ἐκανε ἔρευνα καὶ στὸ σπῖτι. Πῆρε ὅτι βρήκε κι' ἔσιαξε λίγο τὰ μαλλιά του καὶ τὸ σακκάκι του πὺν εἶχε τσαλακωθεῖ καὶ βγῆκε στὸ δρόμο σφυρίζοντας. Εὐτυχῶς δὲν συνάντησε κανέναν. Παρακάτω βρήκε ἓνα ἀμαξάκι.

—Ὁδὸς Μαδρίτης 25, τοῦ εἶπε.

Σὲ λίγη ὥρα ἔμπαινε στὸ βιβλιοπωλεῖο. Προχώρησε κατ' εὐθείαν στὸ μέσα δωμάτιο ἄδειασε τὶς τσέπες του στὸ τραπέζακι κ' ἔβριξε τὸ σφραγισμένο φάκελλο πάνω ἀπ' ὅλα.

Πίσω του ἀκουσε μιὰ φωνή :

—"Ἐνα κονιάκ, παρακαλῶ ;

Γύρισε ἀπότομα καὶ εἶδε τὸν Γιάννη Νταφώτη μ' ἓνα δίσκο σ τὸ

χέρι. Τὸν ἀγκάλιασε κι' ὁ δίσκος ἔπεσε χάμω.

—Ζῆς; τοῦ φώναξε. Κ' ἐγὼ σάφησα μόνον στήν ἐρημιιά.

—Καλὰ ἔκανες. "Ἐλα τώρα νὰ σὲ συστήσω εἰς τὸν ἀρχηγό.

—"Αργότε-

ρα. Προτιμῶ ἓνα μαλακὸ κρεββάτι νὰ κοιμηθῶ. Ὁ φάκελλος κι' ὅτι ἄλλο βρήκα, βρίσκονται πάνω στὸ τραπέζακι. Νὰ με ξυπνήσης τὸ βράδυ. Τ' ἀκοῦς ;

Μὲ τὸ πιστόλι στὸ χέρι ὁ Καπετὰν Κουταλιανὸς σταμάτησε τὸν Γερμανὸ στὴ σκάλα.

—"Αργότε-

ρα. Προτιμῶ ἓνα μαλακὸ κρεββάτι νὰ κοιμηθῶ. Ὁ φάκελλος κι' ὅτι ἄλλο βρήκα, βρίσκονται πάνω στὸ τραπέζακι. Νὰ με ξυπνήσης τὸ βράδυ. Τ' ἀκοῦς ;

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Μιὰ ἄλλη αὐτοτελὴς περιπέτεια τοῦ ΚΑΠΕΤΑΝ ΚΟΥΤΑΛΙΑΝΟΥ; Οἱ ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΙ ΤΗΣ ΤΑΓΓΕΡΗΣ.

ΜΙΑ νύχτα ο Ταρζάν έχασε τη γυναίκα του τη Τζέιν. Βγήκε έξω από την καλύβα κι' άρχισε τις φωνές "Εβγαλε συνθηματικές κραυγές, αλλά τίποτα, τίποτα τίποτα. Καμμιά απάντησι καμμιά φωνή πού νά τοῦ δώση ἐλπίδες.

Ήταν μιὰ νύχτα σκοτεινή σάν όλες τις νύχτες τῆς Ζούγκλας.

Ποῦ νά πάη ; Ποιά κατεύθυνσι νά πάρη ; Μέσα στή νύχτα δέν μπορούσε νά δῇ ἴχνη, δέν μπορούσε νά καταλάβῃ τίποτα.

Νά περιμένῃ νά ξημερώσῃ ; Μήπως θά ἦταν πολὺ ὀργά ; Κάθισε κάτω ἀπὸ τὸ μεγάλο δέντρο ὅπου βρισκόταν ἡ καλύβα του καὶ ἔχωσε τὸ κεφάλι του μέσα στὰ χέρια του ἀπελπισμένος.

Οἱ σκέψεις του δούλευαν σάν μηχανὴ μέσα στοῦ μυαλό του !

Μήπως τὴν ἔκλεψαν τίποτα κακοὶ Εὐρωπαῖοι ;

Μήπως τὴν καταξέσχισε καμμιὰ αἰμοβόρος λεοπάρδαλις ;

Μήπως τὴν δάγκωσε κανένα φεῖδι δηλητηριώρες ;

"Όλα αὐτὰ ἦσαν κακὰ καὶ ἀπελπιστικά. Κάποιο κακὸ ἀσφαλῶς θά συνέβαινε γιατί δέν ἦταν δυνατόν ἡ Τζέιν νά φύγῃ χωρὶς νά τοῦ πῇ τίποτα.

Ήταν ἀδύνατον λοιπὸν νά περιμένῃ ὡς τὸ πρῶτ. Ἡ ἀπελπισία του τὸν ἔπνιγε.

Κι' ἄρπαξε ἓνα ρόπαλο, προχώρησε κοντὰ σ' ἓνα δέντρο κι' ἄρχισε νά κτυπᾷ.

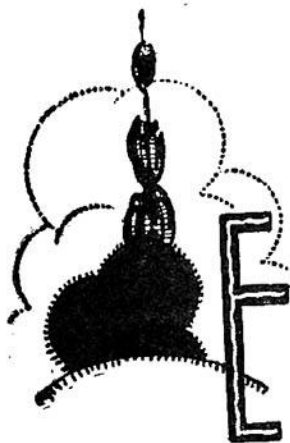
Ο ΔΕΝΤΡΟ ήταν κούφιο, τὸ ξύλο τοῦ δέντρου πολὺ σκληρὸ καὶ ἤχηρὸ. Καὶ κάθε χτύπημα τοῦ Ταρζάν μὲ τὸ ρόπαλο πάνω στὸ κούφιο αὐτὸ δέντρο ἤχοῦσε σὰν καμπάνα μέσα στὴ Ζοῦγκλα.

Τὰ χτυπήματα ἦσαν ρυθμικά. Δύο βραχέα ἕνα μακρὺ. . . Δύο βραχέα ἕνα μακρὺ.

Τὸ χτύπημα αὐτὸ στὴ γλῶσσα τῶν μαύρων τῆς Ζούγκλας εἶτε ἀπὸ τὰμ τὰμ ἐδίδετο, εἶτε ἀπὸ ἄλλο ἤχηρὸ ἀντικείμενο ἐσήμαινε : Μήνυμα κινδύνου !

Κι' ὅταν οἱ μαῦροι ἀκούσαν αὐτὸ τὸ μήνυμα, ἀναπήδησαν ἀπὸ τὰ κρεβάτια τους, βγῆκαν ἀπὸ τὴν καλύβα τους μὲ τὰ τόξα, τὶς ἀσπίδες καὶ τὰ κοντάρια ὅπλισμένοι καὶ ἔτρεχαν κυκλωτικὰ πρὸς τὸ μέρος ποῦ ἤρχετο ὁ ἤχος, τὸ τραγικὸ μήνυμα.

Λοιπόν, ὁ Ταρζάν χτυποῦσε τὸ κούφιο ἤχηρὸ δέντρο κ' ἔστελνε σ' ὅλη τὴ Ζοῦγκλα τὸ μήνυμά του. Τὸ σημά του κινδύνου !

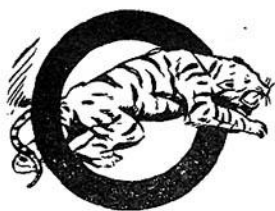

ΙΚΟΣΙ ΤΕΣΣΕΡΑ χωριὰ ἐσηκώθησαν. Γυναῖκες καὶ ἄνδρες. Τὸ μήνυμα δὲν τὸ ἔστελνε κάποιος τυχαῖος. Ἐστελνε ὁ Ταρζάν. Καὶ γιὰ νὰ χτυπᾷ ὁ Ταρζάν κάτι τὸ σοβαρὸ συνέβαινε.

Ἔτσι μέσα στὴ σκοτεινὴ νύχτα οἱ ἄνδρες καὶ οἱ γυναῖκες 24 χωριῶν ἀπ' ὅλες τὶς μεριεὶς τριγύρω ἀπὸ τὸ βασίλειο τοῦ Ταρζάν ξεκίνησαν νὰ βροῦν τὸν ἀκατανίκητο, τὸν ὑπεράνθρωπο αὐτὸ γίγαντα, τὸν Ταρζάν.

Ὁ Ταρζάν πονοῦσε, ὁ Ταρζάν ὅμως ὑπόφερε αὐτὴ τὴ στιγμή, καὶ ὁλος ὁ πόνος τῆς ψυχῆς του ξεχνιόταν στὸν ἤχο αὐ-

τόν, σ' αυτό το σήμα σάν νά ζητοῦσε κι' αὐτὸς βοήθεια μιὰ φορά. Καί εἶχε δίκαιο. Εἶχε χάσει τὴν ἀγαπημένη του σύντροφο τῇ Τζέϊν.

ΛΟΙ ΣΑΣ. ὅμως θὰ ἀπορῆτε πῶς συνέβη αὐτό. "Ἐπαθε κανένα κακὸ ἡ Τζέϊν ; Τῆς συνέβη δυστύχημα ; Πῶς ἐγκατέλειψε τὸν Ταρζάν χωρὶς νὰ τὸν εἰδοποιήσῃ ποῦ πηγαίνει ;

"Ἡ Τζέϊν ἤξερε καλὰ τὸν ἄνδρα της. "Ἡξερε πόσο πονόψυχος καὶ καλὸς ἦτανε καὶ δὲν ἤθελε νὰ τὸν λυπήσῃ. Ναί, κάτι τὸ φοβερὸ τῆς συνέβαινε, ποῦ ἂν τῷ εἶπε στὸν Ταρζάν ἤξερε πῶς θὰ γινόταν μεγάλο κακὸ.

Προτίμησε, λοιπόν, νὰ δράσῃ μόνη της χωρὶς νὰ τοῦ πῇ τίποτε.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἡμέρας ἐκείνης, εἶχε πάει ὡς συνηθὼς νὰ μαζέψῃ μερικά φρούτα γιὰ τὸ βραδυνὸ τους φαγητό. Εἶχε πάρει μάλιστα μαζί της τὴν Τσίτα.

"Απὸ κλαρὶ σὲ κλαρὶ πεδοῦσε κι' ἦταν γεμάτη ὀπὸ χαρά, ὅταν ξαφνικὰ εἶδε ἀπὸ μακριὰ νὰ ἔρχεται τρεχάτος, λαχανιασμένος ὁ "Ἑλλην Νίκος Μπακλώρης, αὐτὸν ποῦ ὅλοι σας γνωρίζατε στὶς προηγούμενες περιπέτειες ποῦ σὰς διηγηθήκαμε.

Τί ἤθελε, ὅμως, ὁ Μπακλώρης ; Ποῦ ἔτρεχε ; Μ' ἓνα πῆδημα ἡ Τζέϊν πῆδησε μπροστά του καὶ τοῦ ἔκοψε τὸ δρόμο.

—Μπακλώρη, γιὰ ποῦ πᾶς ;

"Εκεῖνος σταμάτησε ἀπότομα, τὴν κύτταξε κ' ἓνα δάκρυ κύλησε ἀπ' τὰ μάτια του.

—Κυρά μου, ἔρχομαι νὰ σοῦ ἀναγγεῖλω κάτι τὸ φοβερό.

"Ἡ Τζέϊν σούφρωσε τὰ φρύδια της.

—Μήπως σοῦ ἐπετέθησαν οἱ ἄγριοι ;

—Μακάρι νὰ ἦταν αὐτὸ θὰ τοὺς θέριζα μὲ τὰ δπλα μου.

—Μήπως πῆραν φωτιά οἱ ἀποθήκες σου ;

—Μακάρι νὰ ἦτ' αὐτό. Τὸ κακὸ θὰ ἦταν μικρό. "Αποθήκες καὶ περιουσίες ξαναφτιάχνει κανεὶς, ἀλλὰ ζωές...

—Ζωές ; Ποιὸς κινδυνεύει, Μπακλώρη ;

Ποτέ δὲν μποροῦσε νὰ φαντασθῇ ἡ Τζέϊν τί μαύρη καὶ σκληρὴ εἶδησι τῆς ἔφερνε ὁ Μπακλώρης.

—Κυρά μου, ἡ συμφορὰ ἀφορᾷ ἐσένα.

—'Εμένα ; Μά... ὁ Ταρζάν εἶναι καλὰ. Πρὸ ὀλίγου τὸν ἄφησα στὴν Καλύβα μας νὰ σιγοτραγουδᾷ.

—Εἶναι κι' ἄλλος ἐκτὸς τοῦ Ταρζάν, εἶναι τὸ παιδί σου.

—Τὸ παιδί μου ; Μὰ τὸ παιδί μου τὸ ἄφησα στὴν 'Αγγλία, στὸ σχολεῖο.

—Δὲν εἶναι πιά. Κατόρθωσε νὰ φτάσει ὡς τὸ Ντακάρ κι' ἀπὸ κεῖ μπαρκάρισε σ' ἓνα ἀπὸ τὰ δικά μου τὰ καΐκια.

—Καὶ πνίγηκε τὸ παιδί μου ;

—"Ὁχι, κυρά μου... Τὸ καΐκι μου ἔφθασε στὴ Σαγκατάγκα. 'Αλλὰ τὸ παιδί σου δὲν ἦτάν πιά μέσα σ' αὐτό.

—Πνίγηκε ;

—"Ὁχι... Τὸ καΐκι εἶχε ἀράξει γιὰ νὰ πάρῃ νερὸ στὸ Καμερόν. Βγῆκε μὲ μερικοὺς ναῦτες νὰ μαζέψουν μπανάνες. Καὶ ξαφνικὰ οἱ ναῦτες ἔχασαν τὸ παιδί σου. "Αδिका ἔψαξαν νὰ τὸ βροῦν. "Εμειναν τρεῖς μέρες καὶ τρεῖς νύχτες σ' αὐτὸ τὸ λιμάνι μὰ τὸ μόνο ποῦ ἀντελήφθησαν ἀπὸ μερικὰ ἴχνη ἦταν ὅτι τὸ παιδί σου τὸ ἔκλεψαν οἱ "Αγριοὶ τοῦ Καμερόν.

—Μὰ τί ἤθελε τὸ παιδί μου στὴν 'Αφρική ; Πῶς ἔφυγε ἀπὸ τὴν 'Αγγλία ;

—"Ὅπως διηγήθηκε στοὺς ναῦτες μου, ἔδρασε ἀπὸ τὸ σχολεῖο γιὰτὶ ἀπεθύμησε τὸν πατέρα του καὶ τὴν μητέρα του. 'Αλλὰ τί κουβεντιάζουμε. πρέπει νὰ εἰδοποιηθῇ ὁ Ταρζάν.

—"Ὁχι ! Φώναξε μὲ ἀποφασιστικὴν ἡ Τζέϊν. "Ὁ Ταρζάν θὰ ληπθῇ πάρα πολὺ. Δὲν θέλω νὰ τὸν λυπήσω. Θὰ πάω μόνη μου νὰ βρῶ τὸ παιδί.

—Εἶναι πολὺ τολμηρὸ αὐτὸ ποῦ κάνετε.

—Εἶμαι μὰνα καὶ ξέρω τί κάνω.

"Ἐτσι ἡ Τζέϊν παρεκάλεσε τὸν Μπακλώρη νὰ ἐπιστρέψῃ στὸ χωριό του τὴ Σαγκατάγκα. Κ' ἐκείνη τὸν ἀκολούθησε. Μόλις φθάσανε στὴ Σαγκατάγκα ἡ Τζέϊν διάλεξε τρεῖς

μαύρους, τρία παλληκάρια, πού ύπηρετοϋσαν τόν Μπακλώρη. Πήρε πιστόλια, καραμπίνες καί πολλές σφαίρες κ' έμπήκε στο καΐκι νά τήν ξεμπαρκάρουν στο μέρος πού είχε άράξει τó καΐκι καί χάθηκε ó γυιός της.

ΟΥ ΝΑ τά ξέρη, λοιπόν, όλα αϋτά τά λυπηρά γεγονότα ό Ταρζάν; Ποϋ νά τά φοντασθῇ; "Ενα πράγμα ήξερε μέχρι στιγμής: ότι είχε χάσει τή γυναίλα του καί φοβόταν στήν πραγματικότητα μήν είχε πέσει θύμα κανενός θηρίου, άφοϋ οϋτε στίς φωνές του, οϋτε στο σήμα κινδύνου πού έρριξε στη Ζοϋγκλα τοϋ άπαντοϋσε.

Ξημέρωσε!

Γύρω τριγύρω άπό τήν περιοχή τοϋ Ταρζάν χιλιάδες άγριοι όπλισμένοι είχαν μαζευτεί, έτοιμοι σ' ένα σύνθημα τοϋ Ταρζάν νά έπιτεθοϋν έναντίον οίουδήποτε έχθροϋ.

Κι' όταν ό Ταρζάν αντίκρυσε δλο αϋτό τó πλήθος τών μαϋρων, έδάκρυσε.

Πόσο τόν άγαποϋσαν!

Κι' όμως δέν ήξερε τί νά τοϋς πῇ.

Εικοσιτέσσερις άρχηγοί ήρθαν κοντά του καί τόν ρωτοϋσαν τί συμβαίνει.

Τέλος κατόρθωσε νά προφέρη.

—Χάθηκε ή γυναίκα μου!

—Νά ψάξωμε δλη τή Ζοϋγκλα νά τήν βροϋμε! Φώναξαν όλοι μαζϋ.

Κ' έψαξαν δλη τήν ήμέρα. Μά ό κόπος τοϋς πῆγε χαμένος. Πουθενά δέν βρήκαν ίχνη τῆς Τζέιν. Έπομένως δέν είχε πέσει θύμα θηρίου. Καί κατá τήν γνώμη τών Άρχηγών Φυλάρχων ή Τζέιν είχε άπομακρυνθει άπό τή Ζοϋγκλα.

—Άδύνατον, έφάναξε ό Ταρζάν. Θά μέ ειδοποιοϋσε.

Οί άγριοι δέν ήξεραν πιά τί νά υποθέσουν. Έποσχέθηκαν όμως στον Ταρζάν νά ξαναψάξουν καί νά προχωρήσουν πολϋ πιό μακρυά πρós όλες τίς κατευθύνσεις.

Μιά όλόκληρη βδομάδα έφαχναν σπιθαμή προς σπιθαμή κι' έφθασαν νοτίως ως τη θάλασσα. Έφθασαν βορειώς ως τη Σαχάρα και ως την πολιτεία των Γορίλλων. Έκει Βασιλιάς ήταν ο Ντουν Μπουμπουτούν, ο γυιός του Γορίλλα, ο οποίος μόλις έμαθε το κακό που συνέβαινε στο φίλο του τον Τάρζαν πήρε μαζί του εκατό γορίλλας παλληκάρια όπλισμένους με ρόπαλα και άφοϋ έψαξε όλη τη δική του περιφέρεια κατέβηκε ψάχνοντας προς το βασίλειο του Ταρζάν να τον παρηγορήσῃ.

Όταν άντάμωσαν, άγκαλιάστηκαν και ο Ταρζάν του είπε τον πόνο του.

- Μήπως έπεσε θύμα λευκών κακοποιών ;
- Θάφηναν ίχνη, είπε ο Ταρζάν.
- Τότε ;
- Τότε . . . Δέν ξέρω ούτε έγώ τι να σου πώ.

Ν έβλεπε κανείς όλο εκείνο το πλήθος των άγρίων μαζί με τους γορίλλας του Νταν Μπουμπουτούν θά έλεγε βεβαίως ότι ή Ζούγλα βρισκόταν επί ποδός πολέμου και περίμενε ή έτοιμαζόταν να έπιτεθῇ έναντίον ενός άοράτου επικινδύνου έχθρου.

Κάποιος από τους μαύρους πέ-

ταξε μιá ιδέα :

—Άφοϋ δέν μπορέσαμε να βρούμε τίποτα, τότε να μαζεϋτούν οι Μάγοι μας και των 24 χωριών να βρουν με τις μαγείες των που βρίσκεται ή γυναίκα του Ταρζάν.

Όλοι συμφώνησαν με την πρότασι αυτή του μαύρου. Άλλά όσο και αν έψαξαν, όσο και αν κοπίσαν οι Μάγοι με τα μάγια τους σιάθηκε άδύνατον να συμφωνήσουν. Οι περισσότεροι ύποστήριζαν ότι είχε φαγωθῇ από θήρια, άλλοι ότι πνίγηκε στη θάλασσα κι' ένας ύποστήριζε ότι ή «λευκή γυναίκα» βαδίζει, βαδίζει ανάμεσα σε μεγάλο κίνδυνον. Τίποτε άλλο δέν μπορούσε να πῇ.

Αυτό όμως που δέν μπόρεσαν οι άγριοι να βρουν

**Ὁ Ταρζάν θρέθηκε ἀντιμέτωπος τῶν Ἀγρίων τοῦ
Καμερούν οἱ ὁποῖοι φαίνόντουσαν ὅτι εἶχαν
κακές διαθέσεις**

καὶ νὰ τὸ ποῦν οἱ Μάγοι, τὸ εἶπε ἓνας γοριλλᾶκος στοὺς γορίλλες τοῦ Ντοῦν μπουμπουντοῦν, καὶ ὁ Ντοῦν ποὺ ἤξερε τὴ γλῶσσα τους ἐξήγησε στὸν Ταρζάν :

—Οἱ Γορίλλες λένε πῶς ὁ Γοριλλᾶκος εἶδε τὴ γυναῖκα σου μ' ἓνα λευκὸ ἄντρα νὰ τραβοῦν πρὸς τὴ θάλασσα. Λέγει ὅτι ἔτρεχαν καὶ εἰς δύο κι' ὅτι πίσω τους πηδοῦσε μιὰ μικρὴ γορίλλα.

—Ἡ Τσίτα, εἶπε χαρούμενος ὁ Ταρζάν.

—Αὐτὴ θὰ εἶναι, ἀλλὰ ποῦ πήγαιναν ; Καὶ ποιὲς ἦταν ὁ λευκὸς ποῦ ἦταν μαζί τους ;

—Ὅλα αὐτὰ ἦσαν προβλήματα ποῦ δὲν θὰ τᾶλυνε ποτὲ τὸ πλῆθος τῶν ἀγρίων κουβεντιάζοντας μὲ τὸν Ταρζάν καὶ μὲ τὸν Ντοῦν ἂν δὲν ἐρχόταν ἓνας ἀγγελιαφόρος ἐκ μέρους

τοῦ Μπακλώρη πρὸς τὸν Ταρζάν νὰ τοῦ φέρῃ ἕνα ἐπεξηγηματικὸ σημεῖωμα.

Ὁ Ταρζάν ἔρπαξε τὸ σημεῖωμα καὶ διάβασε :

«Ἡ ΤΖΕ·Ι·Ν βρίσκεται στὸ Καμερὺν μὲ τρία παλληκάρια μου ὅπλισμένοι βαρεῖά. Πᾶνε νὰ ἀναζητήσουν τὸν γιὺ σου ὁ ὁποῖος ἐπιστρέφοντας ξαφνικὰ ἀπὸ τὴν Ἀγγλία μ' ἕνα καῖκι μου, ξεμπαρκάρισε καὶ χάθηκε σ' αὐτὰ τὰ μέρη. Τρέξε σὲ βοήθειά της γιὰτὶ πολὺ φοβοῦμαι νὰ μὴ πέσῃ σὲ παγίδα ἀνθρωποφάγων».

Τὸ Καμερὺν βρίσκεται πρὸς βορρᾶν τοῦ Κόγκο καὶ εἶναι τὸ πιὸ ὀρεινὸ μέρος τῆς Ἀφρικῆς. Οἱ κορφές τῶν βουνῶν τοῦ φθάνουν τὶς 4000 μέτρα. Πίσω ὅμως ἀπὸ αὐτὰ τὰ βουνὰ ὑπάρχει ὁ ποταμὸς Σάνγκα ὁ ὁποῖος πηγάζει ἐκεῖ κοντὰ στὸ Κουνντέ μιὰ ὀρεινὴ πόλι τοῦ Καμερὺν.

Τὸ Καμερὺν ἦταν ἄγνωστο γιὰ τὸν Ταρζάν. Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ ἐνεργήσῃ μὲ διπλωματία γιὰτὶ οἱ κάτοικοί του ἦταν κακοὶ καὶ ἀνθρωποφάγοι.

Συγκέντρωσε, λοιπὸν, ὁ Ταρζάν τοὺς 24 ἀρχηγοὺς καὶ μαζί μὲ τὸν Ντοὺν ἀντήλλαξαν ὅλοι μαζί γνώμες διάφορες.

Ἐπεκράτησε τότε ἡ γνώμη ἑνὸς γέρου ἀρχηγοῦ, τοῦ Καλαχαφακούρα ποῦ ἦταν κοσμογυρισμένος σ' ὅλη ἐκείνη τὴν περιφέρεια τῆς Ἀφρικῆς ἀπὸ τὸ Ντακάρ ὡς τὸ Κεῖπ—Τάουν.

Ὁ Καλαχαφακούρα ἤξερε καὶ καὶ τὴ γλῶσσα τῶν ἀγρίων τοῦ Καμερὺν.

—Θὰ μποῦμε στὸ Καμερὺν ἀπ' τὸ Οὐέσσο, τοὺς εἶπε. Θὰ διευθύνω ἐγὼ κι' ἀφήστε με νὰ τὰ κανονίσω.

Ὁ Ταρζάν καὶ ἡ Τζέιν ἀκολούθησαν τὴ συνοδεία γιὰ νὰ πᾶνε στὴν καλύβα τοῦ νέου Βασιλιά.

“Όλοι ἐδέχθησαν τὴν πρότασι τοῦ γέρο Καλαχαφακούρα καὶ ξεκίνησαν ὅπλισμένοι μὲ ὅσα ὅπλα εἶχε ὁ Ταρζάν στὴν καλύβα του.

ΣΩΣ ΝΑ εἶχε δίκιο ὁ Καλαχαφακούρας, σκέφτηκε ὁ Ταρζάν. Ἡ βία πολλές φορές δὲν κάνει καλό. Ἐξ ἄλλου θὰ δώ καὶ θὰ κάνω.

Ἀνυπομονῶσε ὅμως νὰ φθάσῃ μιὰ ὥρα ἀρχήτερα στὸ Καμερουν νὰ συναντηθῇ μὲ τοὺς πρώτους ἐκεῖ Ἀγρίους καὶ νὰ ζητήσῃ πληροφορίες γιὰ τὴ γυναῖκα του καὶ γιὰ τὸ γιό του.

Περὶ τοὺς χιλίους μαύρους μὲ ἐπὶ κεφαλῆς των εἰκοσιτέσσερις Ἀρχηγούς, μὲ ἑκατὸ γορίλλας μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸδ Ντουνμπουμπουντουν τὸ Γυιὸ τοῦ Γορίλλα, προχωροῦσε ὁ Ταρζάν ἔχοντας γιὰ συντροφιά τὴν ἀγαπημένη του Λέαινα τὴ γυναῖκα τοῦ φίλου του λιονταριοῦ Νούμα.

Ἔτσι μιὰ μέρα, ἔπειτα ἀπὸ μιὰ βδομάδα συνεχῇ πορεία μπῆκαν στὸ Καμερουν καὶ συνάντησαν τοὺς πρώτους ἀνθρωποφάγους τοῦ Καμερουν.

Ἐκεῖνοι μὲν εἶδαν τόσο κλομο ὠπλισμένο τρόμαξαν κ' ἔκαναν νὰ εἰδοποιήσουν τίς φυλές τους ὅτι κινδυνεύουν.

Ὁ γέρο Καλαχαφακούρας ὅμως ποῦ ἤξερε τὴ γλῶσσα τους, τοὺς φώναξε καὶ τοὺς καθυσόχασε. Τοὺς εἶπε ὅτι ἐρχόντουσαν νὰ βροῦν τὸ βασιλιά των Ὁρέων τὸ Λαγκιντάνα νὰ τοῦ προτείνουν φιλία καὶ συμμαχία.

—Ὁ Λαγκιντάνα πέθανε, τοῦ εἶπαν οἱ ἄγριοι. Σὲ λίγες μέρες θάχομε καινούργιο Βασιλιά.

Αὐτὸ δὲν ἄρεσε στὸ γέρο Καλαχαφακούρα, γιατί ἤξερε πὼς ὅλοι οἱ νέοι ἦταν ἐγωῖσται καὶ θάταν ζήτημα ἂν τοὺς δεχόταν μάλιστα γιὰ μιὰ τέτοια συμφωνία. Πάντως ὁ γέρο Καλαχαφακούρας τοὺς εἶπε πονηρὰ :

—Τόσο τὸ καλλίτερο, θάρθοῦμε νὰ παρευρεθοῦμε στὴ στέψη του καὶ νὰ τοῦ προσφέρουμε δῶρα.

Οἱ ἄγριοι ἐχάρηκαν καὶ μάλιστα δέχτηκαν νὰ τοὺς ὠδηγήσουν ὡς τὴν πρωτεύουσα τοῦ Βασιλείου.

Ποιὰ ὅμως ἦταν ἡ κατάπληξις τοῦ Ταρζάν καὶ των ἄλ-

λων όταν έπειτα από εκατό μέτρα που εισέδυσαν σ' ένα πυκνόφυτο δάσος άκουσαν πυροβολισμούς.

—Λευκοί ! έφώναξαν τότε όλοι μαζί. Κ' ένιωσαν μιá άπογοήτευσι γιατί οι πυροβολισμοί θα εξαγρίωναν τους μαύρους του Καμερούν, και ίσως, ίσως νά ένόμιζαν ότι οι άνθρωποι του Ταρζάν τους έστηναν παγίδα.

Έξαγριωμένος τότε ό Ταρζάν διέταξε νά περίκυκλώσουν όλο τό δάσος και νά του φέρουν ζωντανό τόν άθλιο αυτό που τολμούσε νά πυροβολήση.

Μέσα σέ μιá ώρα οι πολεμιστές του Ταρζάν μαζί με τους Γορίλλες επέστρεφαν συνοδευόντες πέντε άγρίους του

Ό Ταρζάν και ή Τζέιν με συντροφιά τη Λέαινα προχωρούσαν τώρα στο δάσος του Καμερούν.

Καμερούν και πίσω τους άλλους τρεις, μιá γυναίκα και τρία παλληκάρια.

Δηλαδή την Τζέιν με τá τρία παλληκάρια που της είχε δώσει ό Μπακλώρης.

Ό Τζέιν έπεσε στην άγκαλιά του Ταρζάν κλαίγοντας.

—Τό παιδι μας, του ψιθύρισε χάθηκε σ' αυτά τá μέρη

—Μήν απέλπίζεσαι, της είπε ό Ταρζάν γι' αυτό συγ-

κεντρώθηκε όλη ή Ζούγκλα μας, νά τό σώσωμε. 'Αλλά γιατί πυροβολήσατε ;

—Μᾶς έπετέθησαν αὐτοί οἱ ἄγριοι μέ τὰ κοντάρια τους κι' ἄν δέν πρόφθαινα νά πυροβολήσω στόν ἄέρα γιά νά τρομοκρατηθοῦν θά μᾶς σκοτώναν.

Τότε ὁ γέρο Καλαχαφακούρα τοὺς ἐξήγησε στή γλῶσσα τους, ὅτι ή λευκή γυναίκα ήταν φίλη τους καί δέν εἶχε κανένα κακὸ σκοπὸ.

Οἱ ἄγριοι ήσύχασαν καί συνέχισαν τὸ δρόμο πρὸς τὴν πρωτεύουσα.

Ὁ Ταρζάν καί ή Τζέιν συνοδευόμενοι ἀπὸ τὴ λέαινα προχωροῦσαν τώρα ἀνάμεσα στοὺς δάσους τοῦ Καμερόν, ἐλπίζοντας ὅτι θά μάθαιναν ἐκεῖ ποὺ πήγαιναν τί ἀπόγινε τὸ παιδί τους.

ΥΧΤΑ ΕΦΘΑΣΑΝ στήν πρωτεύουσα. Ήταν ἓνα μεγάλο χωριὸ ἀπὸ καμμιὰ διακοσαριά καλύβες.

Δύο ἀπὸ τοὺς ἀγρίους τοῦ Καμερόν ἔτρεξαν μπροστὰ νά εἰδοποιήσουν γιά νά μὴ τρομάξουν οἱ κάτοικοι ποὺ θά ἔβλεπαν στρατὸ ὀργανωμένο νά μπαίνει στό χωριὸ τους.

Μάλιστα γιά μιὰ στιγμή ποὺ ἔλειπαν οἱ ὁδηγοὶ μερικά παλληκάρια τοῦ Καμερόν ἔτρεξαν μέ ἐχθρικές διαθέσεις καὶ ἀντιμετώπισαν τὸν Ταρζάν.

Ὁ Ταρζάν σωστός γίγας κάθησε μπροστὰ τους ἀτάραχος καί περίμενε.

Τὴ στιγμή ὅμως αὐτὴ ἀκούστηκε μιὰ φωνή, ἓνας περίεργος ἦχος σὰν κι' αὐτοὺς ποὺ ἀντηχοῦν μέσα ἀπὸ κοχύλια τῆς θαλάσσης καὶ οἱ ἄγριοι πολεμισταὶ τοῦ Καμερόν χαμήλωσαν τὰ κοντάρια τους.

Ὁ γέρο Καλαχαφακούρα ἐπωφελήθη μάλιστα νά τοὺς πῇ στή γλῶσσα τους :

—Ὁ Βασιλιάς τῆς Ζούγκλας ὁ Ταρζάν, ὅταν ἔμαθε τὴ στέψη τοῦ νέου βασιλιά σας ἤρθε ὁ ἴδιος μέ τὸ στρατὸ του νά χαιρετήσῃ τὸ βασιλιά σας.

Χάρηκαν αὐτοὶ πάρα πολὺ καὶ σκόρπισαν νὰ ἀναγγε-
λουν τὸ γεγονός.

Οἱ γυναῖκες τοῦ Καμεροῦν βγῆκαν εἰς προυπάντησιν
τῶν πολεμιστῶν καὶ τὰ τὰμ τὰμ ἄρχισαν νὰ δονοῦν σ' ὅλη
τὴν περιφέρεια χαρμόσυνα.

Τὸ γλέντι ἔναψε. Οἱ ἄγριοι τοῦ Καμεροῦν χόρευαν
τοὺς χοροὺς τους, ἐνῶ τὰ παλληκάρια τοῦ Κόγκο χόρευαν
τοῦ δικoῦς τους χοροὺς.

Ὁ Ταρζάν, ἡ Τζέϊν καὶ ὁ Ντούν ἐκάθησαν παράμερα
μαζὶ μὲ τὸ γέρο Καλαχαφακούρα.

Ἦσαν λυπημένοι καὶ ἀπαρηγόρητοι.

Γιὰ ἄλλο σκοπὸ εἶχαν ἔρθει καὶ ἦταν ἀναγκασμένοι νὰ
ὕποκρινονται γιὰ νὰ μὴ δώσουν ὑπόνοιες στοὺς ἄγριους τοῦ
Καμεροῦν,

Τὸ παιδί ; Τί εἶχε ἀπογίνει τὸ παιδί ;

Κι' ὁ γέρο Καλαχαφακούρα ἐξέφρασε μιὰ ἐλπίδα.

—Φαντάζομαι ὅτι τὸ παιδί σας θὰ ζῇ.

—Πῶς τὸ φαντάζεσαι ; Τὸν ἐρώτησε μὲ λαχτάρᾳ ἡ
Τζέϊν.

—Ἴσως νὰ τὸ φυλάνε γιὰ νὰ τὸ προσφέρουν ὡς μεζὲ
στὸ νέο βασιλιά.

Ἡ Τζέϊν ἀκατρίχισε.

—Τότε, εἶπε ὁ Ντούν, πρέπει νὰ μάθωμε ποῦ τὸ κρύ-
βουν καὶ νὰ τὸ ἀπαγάγωμε.

—Δύσκολη ἐπιχείρησι, ἀλλὰ δὲν γίνεται ἀλλοιῶτικα.

Ὁ Ταρζάν ποῦ ἄκουε δλα αὐτὰ ἔσκαζε ἀπὸ τὸ κακὸ
του. Τοῦρχόταν νὰ πηδήσῃ ἀνάμεσα στοὺς ἄγριους αὐτοὺς
νὰ πιάσῃ δυὸ τρεῖς ἀπὸ τὸ λαιμὸ καὶ νὰ τοὺς πῇ :

—Ποῦ τῶχετε τὸ παιδί μου ;

Ὁ Καλαχαφακούρα τὸ κατάλαβε καὶ τὸν ἔπιασε ἀπὸ
τὸ μπράτσο.

—Ταρζάν, τοῦ εἶπε, ὁ θυμὸς καὶ ἡ βία μπορεῖ νὰ βγοῦν
σὲ κακὸ. Ὅταν ἀνακαλύψουμε ποῦ ἔχουν κρυμμένο τὸ παιδί
τότε τάρπάξῃς καὶ φεόγετε ἐσεῖς μὲ τὴν Τζέϊν. Ἐμεῖς θὰ
σταθοῦμε πίσω σας ἄς ἀσπίδα νὰ τοὺς ἐμποδίσωμε ὥς ποδ
νὰ περάσωμε τὰ σύνορά μας.

Ἔτσι ὅλη ἡ νύχτα πέρασε ἀνάμεσα σὲ χοροὺς καὶ σὲ
τραγοῦδια τῶν Ἀγρίων τοῦ Καμεροῦν.

Ὁ Καλαχαφακούρα εἶχε πετάξει τὸ σύνθημα μεταξύ τῶν χιλίων ἀνθρώπων του. Ὡταν τοὺς ἔδινε τὴ διαταγὴ μὲ τὴν κραυγὴ τοῦ Ταρζάν τότε ὅλοι θὰ συγκεντρωνόμηντο σὲ ὀρισμένο μέρος.

Ξημέρωσε, ἀλλ' ἀκόμη δὲν κατόρθωσαν νὰ μάθουν τίποτα.

Σκέφτηκαν ὅτι τὸ παιδί πιθανόν νὰ βρισκόταν στὴν καλύβα τοῦ νέου Βασιλιά γιὰ περισσότερη ἀσφάλεια.

—Πόσων χρόνων θὰ εἶναι τώρα ὁ γυιὸς σου ; ἐρώτησε τὸν Ταρζάν ὁ Καλαχαφακούρα.

—Περίπου 16 - 17 ἐτῶν. θάναι ὀλάκερο παλληκάρι.

—Τότε θὰ ἀντιληφθῇ καὶ θὰ ξέρεη νὰ ξεφύγῃ ὅταν τοῦ μιλήσης.

—Ἐχω μιά ιδέα, εἶπε ὁ Ταρζάν, νὰ ζητήσωμε νὰ δοῦμε τὸν Βασιλιά.

—Ἀπογορεύεται πρὶν ἀνακηρυχθῇ βασιλιάς νὰ τὸν πλησιάσῃ κανεὶς, εἶπε ὁ Καλαχαφακούρα.

—Πιθανόν, ἀλλὰ ὅταν τοῦ ποῦν ὅτι πρόκειται νὰ τὸν ἐπισκεφθῇ ἕνας ἄλλος βασιλιάς.

—Πιθανόν.

Τὴ στιγμὴ ἐκείνη μιά συνοδεία ἀπὸ ὀπλισμένους τοῦ Καμερὸν προχωροῦσε μπρὸς καὶ πίσω τῆς ἐρχόμηντο δύο ἀγριοὶ φορτωμένοι μὲ τὸ πρόγευμα τοῦ βασιλιά : Ἕνα τεράστιο πεπόνι τοῦ Καμερὸν.

Ὁ Ταρζάν καὶ ἡ Τζέιν ἀκολούθησαν τὴ συνοδεία. Ἦσαν ἀποφασισμένοι μὲ οἰονδήποτε τρόπο νὰ συναντήσουν τὸ νέο βασιλιά.

Ἡ συνοδεία ἔφθασε μπροστὰ σὲ μιά πολυτελεστάτη καλύβα.

Ἐμπασαν τὸ τεράστιο πεπόνι στὴν καλύβα, ἀλλὰ οἱ συνοδοὶ δὲν ἄφησαν τὸν Ταρζάν νὰ μπῇ μέσα.

—Ἀς κάνωμε, ὁπομονή, ψιθύρισε ἡ Τζέιν τοῦ Ταρζάν ποὺ κάθησε σὲ μιά πέτρα μερικὰ μέτρα μακριὰ ἀπὸ τὴν καλύβα.

Μετὰ τὸ πρόγευμα θὰ γινόταν ἡ τελετὴ τῆς στέψεως καὶ θὰ ἄρχιζε τὸ μεγάλο γλέντι.

Σὲ λίγο ὅλα σῶπασαν, οἱ ἄνδρες τοῦ Ταρζάν εἶχαν μαζευτῇ γύρω του. Ὁ Ντοὺν ἐγκατέλειπε τοὺς γορίλλας του κι' ἦρθε κι' αὐτὸς κοντά.

Τὰ τὰμ-τὰμ ἄρχισαν νὰ χτυποῦν κι' ἓνα φορεῖο στολί-
σμενὸ με λουλούδια πλησίασε τὴν πόρτα τῆς καλύβας.

Ξαφνικὰ πάλι ὄλα σῶπασαν, θὰ ἔβγαине ὁ νέος Βασι-
λιάς νὰ στεφθῇ ἀπὸ τὶς ἀχτίνες τοῦ ἡλίου καὶ ἀπὸ τὸ λου-
λουδένιο στέμμα ποὺ τοῦ εἶχε ἐτοιμάσει ὁ μεγάλος Μάγος
τῆς φυλῆς.

Ὅλα σιωποῦσαν. Κάποια κίνησι γίνηκε στὸ ἐσωτερικὸ
τῆς καλύβας καὶ ξαφνικὰ παρουσιάστηκε ὁ νέος βασιλιάς.

Μιά κραυγὴ ἀκούστηκε. Ἦταν ἡ φωνὴ τῆς Τζέϊν ἡ
ὁποία πνίγηκε μέσα στὶς ζητωκραυγὲς τῶν ἀγρίων.

Ἀλλὰ γιατί φώναξε ἡ Τζέϊν τόσο δυνατὰ; Στὴ μορφὴ
τοῦ νέου βασιλιά τῆς χώρας τοῦ Καμεροῦν ἀντίκρουσε τὸ
γυιό της!

Αὐτὸ πιά δὲν τὸ περίμενε οὔτε ἡ Τζέϊν οὔτε ὁ Ταρζάν.
Ὁ Μπόμπυ βασιλιάς τῶς ἀγρίων;

Κι' αὐτοὶ τὸν περίμεναν νὰ τὸν δοῦν σουβλιστὸν γιὰ
μεζὲ τοῦ νέου βασιλιά;

Ὁ Μπόμπυ ἄκουσε τὴν κραυγὴ.

Ἐρριξε μιὰ ματιὰ γύρω του. Εἶδε τὸν πατέρα του κοί-
τῃ μητέρα του. Τοὺς κύτταξε μὰ δὲν ἐμίλησε.

Ἀνέβηκε στὸ φορεῖο, οἱ ἄγριοι χοροπηδοῦσαν τώρα
γύρω του καὶ τοῦ ἔριχναν λουλούδια. Τρεῖς φορές ἔκανε τὸ
γύρο τῆς πλατείας τὸ φορεῖο. Ἐπειτα τὸν κατέβασαν μπρο-
στὰ σ' ἓνα θρόνο στολισμένον με λουλούδια. Ἐνὰ θρόνο
στημένον κάτω ἀπὸ ἓνα μπαομπάμπ.

Τότε ὁ Μέγας Μάγος τὸν ἐπλησίασε καὶ τὸν προσκύνησε.
Ὅλοι οἱ ἄγριοι περνοῦσαν μπροστὰ του καὶ τὸν προσκυ-
νοῦσαν.

Ἡ λέαινα ξέφυγε ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Ταρζάν κι' ἔτρεξε
κοντὰ στὸ Μπόμπυ καὶ τοῦ ἔγλυφε τὰ χέρια. Ἀλλὰ καὶ ἡ
Τοίτα ἄρχισε νὰ τοῦ χαϊδεύῃ τὰ χέρια. Καὶ τὰ θηρία ἀκό-
μα εἶχαν ἀναγνωρίσει τὸν Μπόμπυ. Οἱ ἄγριοι δμως τοῦ
Καμεροῦν αὐτὸ τὸ θεωροῦσαν γὰ ὑπεροχὴ τοῦ νέου βασι-
λιά κι' ἄρχισαν νὰ πηδοῦν πιὸ ψηλά.

Ἦρθε καὶ ἡ σειρὰ τῶν ξένων. Πλησίασε ἡ Τζέϊν με τὰ
δάκρυα στὰ μάτια ἀπὸ χαρὰ μαζὶ με τὸν Ταρζάν.

—Τί μασκαραλήκια εἶν' αὐτά, παιδί μου; Τοῦ ψιθύρισε.

—Μόνον μ' αὐτὸ τὸν τρόπο κατῶρθωσα νὰ σώσω τὴ

ζωή μου. Ἀργότερα θὰ τὰ ποῦμε, τοὺς εἶπε ὁ νεαρὸς καὶ τοὺς ἔδωσε τὸ χέρι.

Κι' ὅταν τελείωσε ἡ παρέλασις ὁ Μπόμπυ διέταξε νὰ στρωθῇ ἰδιαίτερο τραπέζι γιὰ τοὺς ξένους.

Στὸ τραπέζι παρεκάθησαν οἱ φύλαρχοι τῆς Ζούγκλας τοῦ Ταρζάν, ὁ Ντούν, ὁ Ταρζάν καὶ ἡ Τζέιν. Σὲ λίγο ἦρθε καὶ ὁ νέος βασιλιάς.

—Εὐτυχῶς, τοὺς διηγήθη ψιθυριστά, ποὺ τὴν ἡμέρα ποὺ μ' ἔπιασαν καὶ μὲ πῆγαιναν γιὰ νὰ μὲ κάνουν ψητό, πέθανε ὁ βασιλιάς τους. Τότε ὁ Μέγας Μάγος, δὲν ξέρω γιὰ πῶς συμφέρον δικό του, ὅταν μὲ ἀντίκρουσε ἄρχισε νὰ φωνάζει : «Ἡ ψυχὴ τοῦ βασιλιά μας». Καὶ γιὰ νὰ τὸ ἀποδείξῃ ὅτι ἐγὼ ἤμουν ἡ ψυχὴ τοῦ βασιλιά τους, ἔδειχνε αὐτὴ τὴν ἐλῆνὰ ποὺ ἔχω στὸ στήθος, Τὴν ἴδια εἶχε καὶ ὁ βασιλιάς τους ποὺ πέθανε. Αὐτὸ κατὰ τοὺς ἀγρίους τοῦ Καμεροῦν εἶναι ἕνα βασιλικὸ σημάδι ποὺ πρέπει νὰ ἔχῃ ὅποιος διαδέχεται τὸν ἄλλον βασιλιά στὸ θρόνο. Εἶχα μάθει ὅτι εἴχατε φθάσει καὶ μὲ γυρεύατε, ἀλλὰ δὲν μποροῦσα νὰ ἐπικοινωνήσω.

—Καὶ τώρα τί σκοπεύεις νὰ κάνης ; τὸν ἐρώτησε ἡ μητέρα του.

—Θὰ μείνω, Βασιλιάς, ὅσο πρέπει. Στ' ἀναμεναξὺ θὰ κάνω μιὰ ἐκδρομὴ νάρθῶ νὰ σὰς βρῶ.

Τὴ στιγμὴ ἐκείνη ἀκούστηκαν πυκνοὶ πυροβολισμοί.

Ὁ Ταρζάν τινάχτηκε ψηλὰ προτείνοντας τίς γροθιές του. Σταμάτησε ὅμως γιὰτὶ εἶδε ποιοὺς ἐρχόταν.

Ἦταν ὁ Νίκος Μπακλώρης ὁ ὅποιος γιὰ νὰ βοηθήσῃ τὸν Ταρζάν εἶχε μαζέψῃ καμμιὰ ἑκατοστὴ παλληκάρια τὰ ὠπλισε μὲ πιστόλια κ' ἐρχόντουσαν νὰ μὴν ἀφήσουν τίποτα ὄρθιο ἂν δὲν εὑρίσκαν τὸ Μπόμπυ.

Ὁ Ταρζάν τοῦ ἔγνεψε νὰ πλησιάσῃ καὶ κλείνοντάς του τὸ μάτι τοῦ φώναξε :

—Ἐλα νὰ προσκυνήσῃς τὸ νέο Βασιλιά τοῦ Καμεροῦν.

Ἡ ἐκπληξὶ τοῦ Μπακλώρη ἦταν μεγάλη, ἀλλὰ ἤθελε νὰ γιορτάσῃ τὰ εὐχάριστο γεγονὸς κάπως ἀλλιώτικα καὶ διέταξε τοὺς δικούς του.

—Πυροβολεῖτε ὥς ποὺ νὰ ἐξαντληθοῦν οἱ σφαῖρες σας ! Κ' ἄρχισε τὸ πανδαιμόνιο.

Οἱ ἄγριοι φοβήθηκαν στὴν ἀρχὴ ἀλλὰ ἔπειτα ἄρχισαν νὰ φωνάζουν.

Ὁ Βασιλιάς μας δὲν φοβᾶται τοὺς κεραυνούς. Ἡ βασιλιάς μας εἶναι ἰσχυρός!

Τρεῖς μέρες κράτησε τὸ γλέντι.

Μάνα καὶ γυιὸς εἶπαν πολλά.

Τῆς διηγήθηκε ὅλα τὰ νέα τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς εἶπε τὰ χαιρετίσματα ἀπὸ συγγενεῖς καὶ φίλους.

Τὴν τρίτη ἡμέρα ὅλοι ἀποχαιρέτησαν τὸν νέο Βασιλιά καὶ ἔφυγαν.

—Ὅλα τὰ περίμενα, ἔλεγε ὁ Μπακλώρης, ἀλλὰ νὰ δῶ τὸν Μπόμπυ Βασιλιά τοῦ Καμερουν αὐτὸ δὲν τὸ περίμενα. Τώρα εἶναι ποὺ θὰ γίνω ἑκατομμυριοῦχος. Ὅλα τὰ προϊόντα τοῦ Καμερουν ἐγὼ θὰ τὰ ἀγοράζω.

Ὁ ἔξυπνος Ρωμθὸς ἐπέωφελήθη νὰ κλείσῃ συμφωνίες μετὰ τοὺς Ἀγρίους τοῦ Καμερουν καὶ ὁ Ταρζάν μετὰ τὴν Τζέιν ξαναγύρισαν ἡσυχά στὸ Βασίλειό τους.

ΤΕΛΟΣ

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΤΕΥΧΟΣ

Μία νέα συγκλονιστικὴ περιπέτεια.

Ο ΤΑΡΖΑΝ

ΚΑΙ ΟΙ ΒΡΥΚΟΛΑΚΕΣ

• • ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ • •

ΠΡΟΣΟΧΗ !

ΠΡΟΣΟΧΗ !

Μόλις έφθασαν αεροπορικῶς ἀπὸ τὸ Κόγκο οἱ νέες περιπέτειες τοῦ TAPZAN !

Ἄλλὰ μαζὺ μὲ τὶς περιπέτειες αὐτές, ποὺ θὰ δημοσιεύσουμε αὐτοτελεῖς στὰ προσεχῆ τεύχη μας, μᾶς στέλνουν καὶ μία πλήρη ἀφήγησι τῆς παιδικῆς ἡλικίας τοῦ TAPZAN.

Ἐμπρὸς, λοιπόν, οἱ Ταρζανόφιλοι, θ' ἀπολαύσουν ἀπὸ τὸ προσεχὲς τεύχος :

- 1) Τὴν καταπληκτικὴν περιπέτειαν τοῦ TAPZAN ΚΑΙ ΟΙ ΒΡΥΚΟΔΑΚΕΣ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ.
- 2) Τὴν δραματικὴν περιπέτειαν τοῦ ΚΑΠΕΤΑΝ ΚΟΥΤΑΛΙΑΝΟΥ μὲ τοὺς ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΥΣ στὴν ΤΑΓΓΕΡΗ.

Ἐκτὸς ὅμως ἀπ' αὐτὰ τὰ δύο θ' ἀπολαύσουν καὶ κἄτι ἄλλο, κἄτι συναρπαστικό, κἄτι σπουδαῖο :

Τὴν παιδικὴν ἡλικίαν τοῦ TAPZAN μέσα στὴ Ζοῦγκλα

Ὅπως μᾶς τὴν ἀφηγεῖται ἓνας μαῦρος φύλαρχος ὁ ΡΑΚΑ-ΣΑΚΑ, ὁ ὁποῖος ἔζησε ἀπὸ κοντὰ καὶ καμάρωσε αὐτὸ τὸ παιδί τῆς Ζοῦγκλας τὸν TAPZAN.

Θὰ διαβάσετε, λοιπόν, σὲ συνέχειες τὴν πραγματικὴ ζωὴ τοῦ TAPZAN. Γιατί ὁμολογοῦμε πὼς κ' ἡμεῖς, στὸ πρῶτο τεύχος μας, κάναμε λάθος, γιατί οἱ πληροφορίες μας ἔτυχε νὰ εἶναι λανθασμένες.

Ὅλοι, λοιπόν, νὰ πάρете τὸ προσεχὲς τεύχος τὴν ΤΡΙΤΗ μὲ τὴν πραγματικὴν ἱστορίαν τοῦ TAPZAN γιὰ τὴν παιδική του ἡλικία στὴ Ζοῦγκλα

ΕΚΕΙΝΟΙ που έχουν γνωρίσει καλὰ τοὺς λέοντες συμφωνοῦν ὅτι, τὰ ζῶα αὐτὰ δὲν ἔχουν σταθεροὺς κανόνες στὴν συμπεριφορὰ τους. Κάθε λιοντάρι φέρεται σὲ κάθε περίπτω-
σι ὅπως

τοῦ καπνί-
σι... Μπο-
ρεῖ π.χ. νὰ

ἐπιτεθῇ σ' ἓναν
ἄνθρωπο, ἢ νὰ
ὀρμήσῃ ἐναντίον

του ἄλλὰ νὰ σταματήσῃ σὲ ἀπό-
στασι λίγων μέτρων κυττάζον-
τάς τον μὲ περιέργεια.

Ἡ πείρα τῆς γενναιότητος τῶν ἰθαγενῶν ἔχει διδάξει τοὺς λέοντες νὰ μὴν πειράζον συνή-
θως τοὺς ἀνθρώπους. "Ὅταν ὁ-
μως ἓνας ἀπ' αὐτοὺς δοκιμάσῃ μιὰ φορὰ ἀνθρώπινη σάρκα, γί-
νεται πιά πολὺ ἐπικινδυνός. Κι' ἂν εἶναι λέαινα, διδάσκει τὰ παιδιὰ τῆς νὰ κυνηγοῦν ἀνθρώ-
πους. "Ἐνα ἀνθρωποφάγο λιον-
τάρι εἶχε κατασπαράξῃ 84 θύ-
ματα, πρὶν πιασθῇ στὶς πλγίδες τῶν κυνηγῶν. Κ' ἓνα ἄλλο συ-
νήθιζε νὰ ἀκολουθῇ τὰ κοπά-
δια τῶν ἐλεφάντων, ἐπειδὴ τὰ παχύδερμα ἔχουν ἰσχυρὴ ὄσφρη-
σι καὶ μυρίζονται ἀπὸ μακριὰ τὴν προσέγγισι τοῦ ἀνθρώπου.

"Ὅταν ὁμως δὲν ἔχουν συνη-
θίσει νὰ τρῶνε ἀνθρώπους, οἱ λέοντες εἶναι σχετικῶς ἀκίνδυ-
νοι. Κάποιος Ὁλλανδὸς κυνη-
γὸς εἶδε κάποτε νὰ ξεπροβάλλῃ ἀπὸ κάτω πυπνοὺς θάμνους τὸ πίσω μέρος τοῦ σώματος ἐνὸς λιονταριοῦ. Πλησίασε τότε ἀθό-
ρυβα... καὶ τοῦ κατάρρεε μιὰ γερὴ κλωτσιὰ! Τὸ θηρίο ἔβγα-
λε ἓνα οὐρλιασμα κ' ἔφυγε τρέ-
χοντας, σὰν θαρμένος σκύλος...

"Ἄλλος κυνηγὸς ξύπνησε μιὰ

νύχτα κι' εἶδε ἀντίκρου τοῦ ἓνα μεγάλο λιοντάρι, ποὺ εἶχε μῆ-
στη σκηνή του καὶ τραβοῦσε τὴν
κουνουπιέρα του. Δίχως νὰ τὰ
χάσῃ τότε, τοῦδωσε μιὰ γροθιά
στὴ μύτη καὶ τὸ ἔτρεψε εἰς φυ-

γὴν! Τέ-

λος ἓνας

καλλιε-ρ-

γητῆς τῆς

Κέννα τόλμησε

κάποτε νὰ πλη-

σιάζῃ ἓνα λιον-

τάρι καὶ νὰ τοῦ χαϊδέψῃ τὸ κε-
φάλι. Τὸ θηρίο ἔπεσε ἀμέσως
ἀνάσκελα κι' ἄρχισε νὰ τρίβε-
ται στὰ πόδια του, ρουδουνί-
ζοντας, σὰν γατοῦλα...

Τὰ ἐξημερωμένα λιοντάρια
λατρεύουν τὰ... καπέλλα καὶ
διασκεδάζουν παίζοντες μιζύ-
τους ἐπὶ ὄρες. Ἀποστρέφονται
τὰ μαῦρα πράγματα, τὴν μουσι-
κὴ καὶ τὸ ἀλγίολ. Πολλοὶ μέ-
λιστα θαμασταὶ ἔχασαν τὴν ζωὴ
τους, γιὰτὶ μῆπκαν πωμένοι
στὸ κλουβὶ τῶν λεόντων καὶ
τοὺς ἐξερέθισαν μὲ τὴ μύρωδιὰ
τῆς ἀναπνοῖς τους.

Τὰ αὐτοκίνητα καὶ τὰ ἀερο-
πλάνα κάνουν ἐντύπωσι στὰ
λιοντάρια, ποὺ τὰ κυττόζουν
σὰν νάταν ζῶα ἀβλαβῆ. Πολλὲς
φορὲς, τὰ θηρία αὐτὰ τρομά-
ζουν, βλέποντας ἓνα μικρὸ παι-
δι ἢ ἓνα γατάκι! Ἀγαποῦν πο-
λὺ τὰ σκυλιὰ καὶ δὲν τὰ πειρά-
ζουν ποτέ, ἐκτὸς ἀπὸ λάθος. Τὰ
γλύφουν καὶ παίζουν μαζί τους.

"Ἐνα πελώριο λιοντάρι, θη-
ριοτροφεῖον, ἐπέτρεπε σ' ἓνα
ποντικί, νὰ παίρνῃ κάθε μέ-
ρα μερίδιο ἀπὸ τὸ φαγητό του,
καὶ τρομοκρατεῖτο ἀπὸ μιὰ
κλωσσα ποὺ τὸ τσιμποῦσε στὴ
μύτη, γιὰ τὰ ὑπερασπιστῆ τὰ
μικρὰ τῆς!

Μερικά μαστοφόρα είναι τόσο μικρά και φοβιτσιάρικα ὥστε σπανίως τὰ βλέπουμε. Ένα ἀπὸ τὰ γοητευτικώτερά τους εἶναι καὶ τὸ μικρὸ ποντικάκι ποὺ κατοικεῖ ἐπάνω στὰ στάχνα.

Τὸ μῆκος τοῦ σώματος τοῦ εἶναι μόνον πέντε πόν-

τοι, δίχως τὴν οὐρά του, ἡ ὁποία εἶναι, μποροῦμε νὰ ποῦμε, τὸ σπουδαιότερο ὄργανο τοῦ σώματός του : Μπορεῖ νὰ τὴ συστρέψῃ πάντα ὅπως θέλει καὶ νὰ πλάνεται μ' αὐτὴν ἀπὸ τὰ εὐλύγιστα στάχνα. Ἐπίσης μπορεῖ νὰ κρέμεται ἀπὸ τὴν οὐρά του καὶ νὰ πηδᾷ ἀπὸ στάχνη σὲ στάχνη ἀκριβῶς ὅπως οἱ μαϊμούδες ἐπάνω στὰ κλαδιὰ τῶν δέντρων.

Ἄν τύχῃ καὶ παρατηρήσουμε κανένα τέτοιο ποντικάκι νὰ κάνῃ τὴν τουαλέττα του, θὰ δοῦμε ὅτι περισσότερο ἀπασχολεῖται στὸ καθάρισμα τῆς οὐρᾶς του παρὰ κάθε ἄλλου μέλους τοῦ σώματός του : Στρηγίζόμενος στὰ ἰσχία του, κάθεται ἐπάνω σ' ἓνα στάχνη ποὺ γέρνει ἀπὸ τὸ βάρος κι' ἐκεῖ κρατῶντας τὴν οὐρά του μὲ τὰ δύο του ποδαράκια τὴν πλένει μὲ τὴ

γλῶσσα του καὶ τὴν καθαρίζει προσεκτικὰ ὥς ὅτου γυαλίσει.

Τὸ μικρὸ αὐτὸ μαστοφόρο χτίζει τὴ φωληὰ του κατὰ πλὴν ἔξυπνο τρόπο : Τὴν συγ-

κρατεῖ ἀπὸ δύο - τριὰ στάχνα σ' ἓνα ὕψος 35 πόντων ἀπὸ τὸ ἔδαφος.

Ἀπὸ τὰ περίεργα τῶν ζώων **ΟΙ ΑΚΡΟΒΑΤΕΣ** **ΤΩΝ ΣΤΑΧΥΩΝ**

Μοιάζει δὲ ἡ φωληὰ αὐτὴ σὰν μιὰ τέλεια μπάλλα τένις ἀπὸ λεπτοπλεγμένο χορτάρι, κι' ὅσο καὶ ἂν τὴν παρατηρήσετε δὲν θὰ παρατηρήσετε ἀπὸ πούθεν τὴν εἰσοδὸ τῆς. Ὡστόσο ὑπάρχει μιὰ μικρὴ τρύπα ποὺ χρησιμοποιεῖται ὥς εἰσοδος στὰ ἔξυπνα αὐτὰ ζῶα, λίγω ὅμως τῆς ἐλαστικότητος τοῦ χορταριοῦ κλείνει ἀμέσως μόλις τὸ μικρὸ ποντικάκι περάσῃ ἀπ' αὐτή.

Τὰ ποντικάκια αὐτὰ πολυπλασιαζόνται ἐκκολώτατα, καὶ τοῦτο γιὰ τὴν γεννοῦν πολλὰ παιδιὰ δυστυχῶς ὅμως γι' αὐτὰ, καὶ εὐτυχῶς γιὰ τόν . ἰδιοκτήτη τοῦ ἀγροῦ, ἔχουν νὰ ἀντιμετωπίσουν πολλοὺς ἐχθροὺς—ἄλλα μικρὰ μαστοφόρα—κι' ἔτσι ἐμποδίζεται σοβαρὰ ἡ αὔξησι τοῦ πληθυσμοῦ των.

ΟΙ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΚΕΡΑΙΣΑΝΤΕΣ

Ἡ πρώτη[ὸμάς] ἔχουσα εἰς τὸ μέσον τὸν κ. Δημ. Περαιτζίαν καὶ
τὸν κ. Μ. Πριονιστήν. Ἡ δεύτερα ὀμάς μὲ τὰ δῶρα ἀνὰ χεῖρας.

ΟΜΑΔΕΣ ΦΙΛΩΝ ΤΗΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ

Λαγκάδι (Γορτυνίας)

Ἐλάβαμεν τηλεγραφικῶς τὴν καταρτισθῆσαν ὁμάδα φίλων τῆς Ζούγκλας εἰς Λαγκάδια (Γορτυνίας).

Ἰωάνν. Πλουμπίδης, Ἰ. Καγιούλης, Βασ. Κατόπης, Ἰ. Καλογερόπουλος, Ἀλ. Πλουμπίδης, Διον. Καμπάσης, Πάνος Ραφτόπουλος, Β. Ἠλιόπουλος, Κ. Πλουμπίδης, Ἀντ. Κᾶπος, Θεόδ. Δόγας, Παν. Σαμαρᾶς, Μιχ. Πλουμπίδης, Χάκος Κίτζιος, Χαρ. Μποκῆς, Διον. Σακελλαρίου, Μιχ. Τσαουσᾶκις, Παναγ. Γαρδίκας, Χρ. Ἀγγελόπουλος, Ἀθαν. Δρές.

Φάρσαλα

Τηλ. Παπαευαγγέλου, Δημοσθ. Παπακώστας, Ἰ. Ἀρβανιτοζήσης, Δημ. Παπαευαγγέλου, Κ. Ἀθανασιάς, Ναπ. Ἀρβανιτοζήσης, Εὐάγγ. Μαλκογιώργος, Μιχ. Τράντος, Νικ. Ἀδαμόπουλος, Μάριος Σκυλοδήμος, Στεφ. Τασόπουλος, Εὐάγγελος Παπαευαγγέλου, Γ. Μπατζάκας, Γ. Ἀθανασιάς, Εὐάγγ. Σαρλικιώτης, Ἰ. Παπαγιάννης, Λάκης Σαρλικιώτης,

ΑΠΟ ΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟ
— ΤΕΥΧΟΣ —

Ὁ Θρυλλικὸς Ἕλληνας ἥρωας

ΚΑΠΕΤΑΝ ΚΟΥΤΑΛΙΑΝΟΣ

κάθε ἑβδομάδα σὲ μιὰ καινούργια
αὐτοτελῇ συγκλονιστικὴ περιπέτεια

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ ΑΠΟ ΤΗ ΔΙΑΝΟΜΗ ΤΩΝ ΒΡΑΒΕΙΩΝ

Ἡ κλήρωσις

Οἱ σκέψεις ὅλης τῆς «περιπετειοταρξανοαναγνωστικῆς» Ἑλλάδος θὰ βρισκόταν ἀσφαλῶς τὸ Σάββατο 27 Ἰανουαρίου στὰ γραφεῖα τοῦ περιοδικοῦ «ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ» ποὺ θὰ ἔβγαιναν τ' ἀποτελέσματα τοῦ πρώτου Διαγωνισμοῦ. Γιὰ ὅσους λοιπὸν δὲν μπόρεσαν νὰ παρευρεθοῦν θὰ προσπαθῆσω νὰ δώσω μιὰ εἰκόνα.

Ἡ ἀγωνία τῶν τῆς κληρώσεως ὑποψηφίων δὲν λέγεται! Λαχανιασμένοι, φουριόζοι, νευρικοί. Εἶχαν ἔλθει μερικοὶ μάλιστα... πρὶν ἀνοίξουν τὰ γραφεῖα.

Στὶς 6 μ.μ. ἀκρικῶς ἄρχισε ἡ σύνταξις τοῦ πρακτικοῦ. Καὶ μαζί τὸ χτυποκάρδι... Συγχρόνως δὲ φθάνουν καὶ οἱ πολλοὶ ἀναγνώστες. Πιὸ πέρα μιὰ παρέα, φαίνεται... ὑποψήφιοι τῆς κληρώσεως, συζητεῖ ζωηρά, λέγοντας ὁ ἓνας στὸν ἄλλον ποιὸς θὰ εἶναι ὁ τυχερὸς ἢ μᾶλλον ὁ τυχεράκιος μεταξὺ τῶν 11.

Ἡ ὥρα πλησίασε, ὅλων ἡ ἀγωνία εἶχε φθάσει στὸ ζενίθ.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐργάζεται συνεχῶς.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς κληρώσεως κατέφθασε λαχανιασμένος, ἰδρωκοπημένος μὲ τὰ ρούχα τῆς δουλειᾶς, μουτζουρωμένος ὁ κ. Γ. Λεβίδης ὅστις ἦτο καὶ ὁ τυχερὸς τοῦ Ραδιοφώνου.

Εἰς αὐτὸν ἐφάνη ἀπίστευτον ὅτι ἀπ' ἐδῶ καὶ πέρα εἶναι τὸ ραδιόφωνο δικό του. Μόνο τότε πίστευσε ὅταν ὁ διευθυντῆς κ. Περαιτσάκης δίνοντάς το στὰ χέρια του τοῦ εἶπε: «Πᾶρτο σοῦ ἀνήκει, σοῦ εὐχομαι πάντοτε νὰ κερδᾷς».

Κι' αὐτὸς τὸ παίρνει ἐνῶ ἀπὸ τὴν χαρὰ του γελᾷνε καὶ τὰ... μουστάκια του (ὅπως λέει μιὰ λαϊκὴ παροιμία)

Καὶ τώρα χαρούμενος μαζί μὲ τοὺς ἄλλους ποζάρει μπροστὰ στὸ φωτογραφικὸ φακὸ.

«Τοῦ εὐχομαι καὶ ἐγώ, ἀπὸ τῆ στήλη τούτη, καλορρίζικο τὸ δῶρο καὶ πάντοτε νὰ κερδᾷ».

Καὶ τώρα γιὰ μᾶς τοὺς ἀποτυχόντας:

Τι νὰ γίνῃ δὲν πειράζει, πα διὰ. Στὸν ἄλλο διαγωνισμό: Ὑπομονὴ καὶ καλὴ ἐπιτυχία. Ἐπίσης εὐχομαι καλορρίζικο καὶ τὸ ραδιόφωνο στὸν πατριώτη μου Διονυσάκη Μάζη.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΝΑΤΟΣ, Μαθητῆς—Νέα Λιόσια

Ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν ἐορτὴν τῆς ἀπονομῆς τῶν βραβείων

Ἀπὸ ἐνωρίς ἀκόμη εἶχαν μαζευτεῖ στὰ γραφεῖα τοῦ περιοδικοῦ οἱ ὑποψήφιοι τῆς κληρώσεως καὶ πληθὺς ἀναγνωστῶν.

Ἡ ὥρα εἶναι ἔξη ὁ κ. Πριονιστῆς καταρτίζει μιὰ ἐπιτροπὴ ἀπὸ ἀναγνώστες ποὺ δὲν ἦσαν ὑποψήφιοι τῆς κληρώσεως, καὶ βρισκόμαστε ἤδη στὰ πρόθυρα αὐτῆς.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐτοιμάζει τοὺς κλήρους καὶ δὲν ἀπομένει παρὰ

νά μπούν στην . . . κανάτα που έφερε ο κ. Περαντζάκης, όταν ένας δύσπιστος ζητεί να ελέγξει τους κληρους. Μετά τον έλεγχο οι κληροι μπαίνουν στην κανάτα.

“Ολα είναι έτοιμα. λέει ή ‘Επιτροπή, ποιός θά τραβήξει τον κληρο ;

—“Όχι, κάτι λείπει ακόμη λέει ένας . . . έξυπνος.

—Τί ;

—“Ένα ποτήρι νερό. ‘Εδώ γίνεται κλήρωση για ραδιόφωνο ! . . . Μπορεί να λιποθυμίση αυτός που θά κερδίση . . .

‘Η κρίσιμη στιγμή ήρθε. Μιά κυρία τραβάει τον πρώτο κληρο. ‘Απόλυτη σιγή επικρατεί. Μόνο οι καρδιές των ύποψιφων χτυπούν σαν . . . ταχυβόλα.

‘Ο κληρος τραβήχτηκε και αναγγέλλεται πανηγυρικά το όνομα «Λεβίδης». Καμιά απάντησις. ‘Ο τυχερός του ραδιοφώνου άπουσιάζει.

—‘Ασφαλώς θά λιποθυμίση, λέει ένας δεύτερος έξυπνος.

Κατόπιν τραβήχτηκεν ο δεύτερος και ο τρίτος κληρος, για τά εισιτήρια του «ΣΙΑΡ».

Οι ύπόλοιποι για ψυχική οδύνη πήραν από ένα τόμο αστυνομικές περιπέτειες.

Οι έπιτυχόντες της ‘Επαρχίας

‘Ο κ. Διονύσιος Μάζης από την Κέρκυρα, που κέρδισε το ραδιόφωνο ‘Επαρχιών.

Τώρα είναι έτοιμοι και οι κληροι της επαρχίας.

‘Ο πρώτος τραβήχτηκε, όχι τώρα όμως με χτυποκάρδια διότι οι ύποψήφιοι δέν ήσαν παρόντες.

‘Ο δεύτερος τυχερός του ραδιοφώνου είναι ο «Μάζης» από την Κέρκυρα. Τί όνειρο θά έβλεπε σλήθεια εκείνη τη στιγμή αν κοιμόταν !

Τώρα για τους μικρούς δέν είναι ανάγκη να γίνει κλήρωση γιατί οι πρωτεύσαντες είναι ισάριθμοι με τά βραβεία.

Τώρα θά πής τά βραβεία είναι διαφορετικά, αλλά ο ένας από τους τυχερούς είναι στη Δάρια και το «ΣΙΝΕΑΚ» δέν μπορεί να πάη εκεί για να πάρη αυτός το εισιτήριο.

‘Η έορτή έκλεισε με την φωτογράφησι των παρευρισκομένων.

ΚΩΝ. ΚΑΠΝΙΑΣ
Μαθητής 4ου Γυμνασίου
Ν. Λιόσια

ΟΙ ΑΝΔΡΕΣ ΤΗΣ ΟΥΓΚΑΝΤΑ

Είναι ψηλοί, δυνατοί, σάν γίγαντες. Διαιροούνται σέ πολλές φυλές, οί όποίες τσακώνονται διαρκώς μεταξύ τους.

Αυτός που παριστάνει ή εικόνα μας, είναι ένας υπέροχος τύπος της φυλής Νούαρς.

Έχει την ψαρόβαρκά του, ένα μονόξυλο, που βρίσκεται πλάϊ του. Κουράστηκε όμως και βγήκε στην όχθη,

Γιά νά ξεκουραστή, όπως βλέπετε, έβγαλε τό κουπί του, άκούμπησε τό ένα πόδι του στό άλλο και τό χέρι του στό κουπί.

Έτσι είναι εύχαριστημένος και μάς χαμογελά.

Άλλοίμονο όμως άν τον συναντήση έτσι ξένιαστο κανένας από τή φυλή των Ντίνκας ή των Σελούκ. Θα τον τρυπήση με τό κοντάρι του.

Η ΔΙΑΝΟΜΗ ΤΩΝ ΒΡΑΒΕΙΩΝ

Πλήθος ἀναγνωστών κατέκλυσε τὰ Γραφεῖα μας τὸ Σάββατον 27 Ἰανουαρίου στὶς 6 μ. μ.

Κ' ἔπρεπε νῶρθουν. Ἐπρεπε νὰ δοῦντοὺς τυχεροὺς. Ὅπως εἶχαμε γράφει, ἐξελέγη αὐθορμήτως μιὰ Ἐπιτροπὴ ἀπὸ ἀναγνώστας οἱ ὅποιοι ἐγράψαν τὸ κάτωθι «Πρακτικόν» καὶ διενήργησαν μόνον τὴν κλήρωσιν διὰ τοὺς 10 ἐπιτυχόντας εἰς Ἀθήνας 9 καὶ ἐπιτυχόντας εἰς ἐπαρχίαν διὰ ΜΕΓΑΛΟΥΣ. καὶ ἔβγαλαν τὴν ἀπόφασίν τοὺς γιὰ τοὺς ἐπιτυχόντας διὰ ΜΙΚΡΟΥΣ.

Δημοσιεύομεν σήμερον μερικὰς ἀπὸ τὰς φωτογραφίας ἐπιτυχόντων, ὅσας ἐλάβαμε μέχρι στιγμῆς. Στὸ ἐπόμενο θὰ δημοσιεύσωμε καὶ τίς ἄλλες.

Πρακτικόν

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27ῃ Ἰανουαρίου 1951 καὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Περιοδικοῦ «ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ» συνελθόντες οἱ κάτωθι : 1) Δημ. Μαράτος 2) Φραγ. Βουλιμαῖς, 3) Γεώργ. Παρθενίου, 4) Δημ. Τσακατοῦρας, 5) Χρηστ. Ἀλικανιώτης, 6) Κων)τίνος Καπνιάς, 7) Κων)τίνος Βαρβαρέσσος, 8) Ἀθαν. Διαμαντῆς καὶ 9) Μιχ. Κατσούλης ἀποτελέσαντες τὴν Ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῆς κληρώσεως διαφόρων δώρων, εἰς τοὺς ἐπιτυχόντας κατὰ τοὺς Διαγωνισμοὺς τοῦ περιοδικοῦ «ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ», ἐπιλαμβανόμεθα τοῦ ἔργου τῆς Κληρώσεως.

Κληροθησόμενα Λῶρα :

- 1) Δύο ραδιόφωνα.
 - 2) Ἐν εἰσιτήριοι διαρκείας διὰ τὸ κινημ)θέατρον «ΣΤΑΡ».
 - 3) Ἐν εἰσιτήριοι διαρκείας ὡς ἄνω τοῦ «ΣΤΑΡ».
 - 4) Οἱ ὑπόλοιποι ἀνὰ ἓνα τόμο ἀστυνομικῆς περιπέτειας.
- Γενομένης κληρώσεως ἐκέρδισαν τὰς ὡς ἑνὰντι ἐκάστῃ Λῶρα :

Α) ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΑΘΗΝΩΝ

- 1) Γεώργ. Λεβίδης, ἐκέρδισεν ἓν ραδιόφωνον.
- 2) Ἰωάν. Μαυρογιάννης, ἐκέρδισεν ἓν κινημ. εἰσιτ. «ΣΤΑΡ».
- 3) Ἑλένη Γαϊτανίδου, » » » » » »
- 4) Μαρία Τσοῦμα, 5) Ὀδυσσ. Βελλιανίτης, 6) Νικ. Σιῆς, 7) Μιχ. Γεράκης, 8) Ι. Ζάγκας, 9) Ἀθαν. Βαρβάτσος, 10) Νικ. Μαρκομυχάλης, καὶ 11) Ἰωάν. Παπαγιαννόπουλος, ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν.ι τόμον «Ἀστυνομικῆς Περιπέτειας».

Β') ΚΑΗΡΩΣΙΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

1) Διου. Μάζης, ἐκέρδισεν ἐν ραδιόφωνον, 2) Θ. Παναγιωτόπουλος, 3) Τρ. Τραχανᾶς, 4) Μελ. Στάμος, 5) Παν. Πάτσης, 6) Δ. Σκλήκας, 7) Γ. Κάβουρας. 8) Γ. Γιογάκης, Ἀνὰ ἓνα τόμον ἐκ διαφόρων Βιβλίων.

Διαγωνισμός γιὰ ΜΙΚΡΟΥΣ

Κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ μπάλα ποδοσφαίρου δίδεται εἰς τὸν Ἡλίαν Παπανικολάου (Λάρισα), καὶ τὸ εἰσιτήριο τοῦ «ΣΙΝΕΑΚ» εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις διαμένοντα Ἰωάν. Μαυρογιάννην.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Δημ. Μαζῆτος, Φραγ. Βουλισμάς, Γεώργ. Παρθενίου, Δημ. Τσακατοῦρας, Χρήστ. Ἀλικανιώτης, Κων)τῖνος Καπνιάς, Κων-σταντῖνος Βαρβαρέσσος, Ἀθαν. Διαμαντῆς, Μιχ. Κατσούλης.

Τῇ βραβεῖα διενεμήθησαν ὑπὸ τῶν ἰδίων τῶν ἀναγνωστῶν μας. Τότε ἐκλήθη εἰδικὸς Φωτορεπόρτερ ὁ ὁποῖος ἐφωτογράφησεν τοὺς βραβευθέντας εἰς δύο ομάδας.

Ἀμέσως κατόπιν ἀπεστάλησαν δύο τελεγραφήματα ἕνα πρὸς τὸν κερδίσαντα τὸ Ραδιόφωνον ἐπαρχίας κ. Δ. Μάξην εἰς Κέρκυραν καὶ ἕνα πρὸς τὸν κερδίσαντα τὴν μπάλλαν ποδοσφαίρου «ΡΑΜΠΛΕ» κ. Ἡλίαν Παπανικολάου Λάρισα, ὅπως δι' ἀντιπροσώπων των παραλάβουν τὰ βραβεῖα τους.

ΝΕΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ● ΝΕΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Αὕτῃ τῇ φορᾷ θὰ ὑπάρχουν περισσότερα βραβεῖα. Σπεύσατε νὰ προμηθευθῆτε τὰ τεύχη ποὺ περιέχουν τοὺς διαγωνισμούς, Οἱ Διαγωνισμοὶ ἀρχίζουν ἀπὸ τὸ 13ον τεύχος.

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 6 § 1 τοῦ Α.Ν 1092|38
Διευθυντῆς—Ἰδιοκτῆτης: ΔΗΜ. ΠΕΡΑΝΤΖΑΚΗΣ,
Γερανίου 45

Ὑπεύθυνος ἐπὶ τῆς ὕλης: Μ. ΠΡΙΟΝΙΣΤΗΣ, Νηλεῶς 3
Ὑπεύθ. Τυπογραφείου: Π. ΛΟΥΚΕΑΣ, Ἀγ. Παρασκευῇ

ΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΜΑΣ

Για μεγάλους

ΑΡ. 3 : ΜΙΑ ΕΥΘΥΜΗ ΠΑΡΕΑ

Μια εὐθυμή παρέα ἀπὸ μερικοὺς φίλους συμφώνησαν νὰ πᾶνε στὸ χορὸ. Χόρευαν συρτό. Ὁ Γιώργος βαστᾷ τὸ χέρι τῆς γυναίκας του ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη τὸ χέρι τῆς γυναίκας τοῦ Γιάννη, ἐνῶ ἡ Ἰωάννα βαστᾷ τὸ χέρι τοῦ συζύγου τῆς Γεωργίας ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη τὸ χέρι τοῦ συζύγου τῆς Ζίλντας. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ Γιάννης ἦταν κακόκεφος ἡ Γεωργία μιλοῦσε στὸ Γιώργο καὶ ἡ Ζίλντα ἀναγκαστικὰ μιλοῦσε στὸ συζυγό της. Μπορεῖται νὰ μᾶς πῆτε ὁ Γιώργος ὁ Γιάννης καὶ ὁ Ἰάκωβος ποῖα ἀπὸ τίς τρεῖς (Ἰωάννα, Γεωργία, Ζίλντα) εἶχε γυναῖκα του ;

Για μικροὺς

ΑΡ. 3. ΣΥΓΓΕΝΕΙΕΣ

Μπορεῖτε νὰ μᾶς πῆτε τί συγγένεια ἔχετε :

- 1) Μὲ τὴν κόρη τῆς μητέρας τοῦ πατέρας σας ;
- 2) Μὲ τὸ θεῖο τοῦ γιου τῆς μητέρας σας ;
- 3) Μὲ τὴν κόρη τῆς ἄλλης κόρης τῆς μητέρας τῆς μητέρα σας ;
- 4) Μὲ τὸν σύζυγο τῆς ἀδελφῆς τοῦ ἀδελφοῦ σας ;
- 5) Μὲ τὸ σύζυγο τῆς μητέρας τῆς κόρης τῆς πεθερᾶς σας ;

Ὅροι συμμετοχῆς :

- 1) Πᾶσα λύσις πρέπει νὰ γράφεται σὲ ξεχωριστὸ χαρτί.
- 2) Πᾶσα λύσις πρέπει νὰ συνοδεύεται μὲ τὸ δελτίον συμμετοχῆς Ἀρ. Α 3 γιὰ τοὺς ΜΕΓΑΛΟΥΣ καὶ Β 3 γιὰ τοὺς ΜΙΚΡΟΥΣ.
- 3) Γιὰ οἰκονομία μπορεῖτε νὰ στέλνετε τίς λύσεις ἀνὰ δύο ἢ τρεῖς.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ Α 3

Ὄν]μον

Ὁδὸς Ἀρ.

Πόλις

ΔΕΛΤΙΟΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ Β 3

Ὄν]μον

Ὁδὸς Ἀρ.

Πόλις